POLONIA-ITALIA

ORGAN IZBY HANDLOWEJ POLSKO-ITALSKIEJ
ORGANO DELLA CAMERA DI COMMERCIO POLACCO-ITALIANA

WARSZAWA
VARSAVIA

N 3-4
ROK
ANNO VIII

I.H.

ROK VIII Nr. 3 — 4
MARZEC - KWIECIEŃ
1934

ANNO VIII N. 3 — 4
MARZO - APRILE
1934

POLONIA-ITALIA

ORGAN IZBY HANDLOWEJ POLSKO-ITALSKIEJ

ORGANO DELLA CAMERA DI COMMERCIO POLACCO-ITALIANA

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
WARSZAWA, MONIUSZKI 10, TEL. 2 02-15.

REDAZIONE ED AMMINISTRAZIONE:
VARSAVIA, VIA MONIUSZKI 10, TEL. 2-02-15.

Treść:

Sommario:

LA PARTECIPAZIONE ITALIANA ALLA FIERA DI POZNAŃ

(UDZIAŁ ITALJI W TARGACH POZNAŃSKICH).

Il 29 aprile e stata inaugurata dal ministro del- l'industria e commercio Zarzycki la XIII Fiera Inter- nazionale di Poznan. Numerosi industriali e commer- cianti, giunti per l'occasione da tutti i principali centri della Polonia, nonche numerose comitive straniere presenziarono all'apertura della Fiera. Il pubblico si e vivamente interessato davanti agli stands che tro- vano posto su un'area di 39 mila m². La Polonia ha voluto organizzare una fiera che per proporzioni ed interesse sorpassa quelle precedenti, esclusa natu- ralmente quella del 1929, che ha avuto fini e carat- teri diversi.

Per quanto soltanto tre nazioni partecipino uf- ficialmente: Germania, Spagna, Cecoslovacchia, nume- rose sono state le partecipazioni degli altri paesi, che però figurano nella veste dei loro singoli produttori o come l'Italia, attraverso la Camera di Commercio Polacco - Italiana di Varsavia.

Fra i partecipanti non ufficiali alla Fiera trovia- mo l'Inghilterra, che espone galanterie di metallo; Austria con articoli di cancelleria e galanterie; il Belgio con automobili, apparecchi accessori fotografici; la Bulgaria con olio di rose; Francia con automobili, filati, ecc; il Canada con macchine da scrivere, con- serva di pesce; gli Stati Uniti d'America con auto- mobili, casseforti' apparecchi radio, bilance, macchine da scrivere; la Svizzera con macchine per l'industria molitoria; la Svezia con macchine fotografiche, cu- scinetti a sfere; l'Ungheria con vino ed altro.

Fra i partecipanti ufficiali alla Fiera troviamo, come detto, la Cecoslovacchia che allinea nel suo stand, vetri, porcellane, apparecchi elettrotecnici, istrumenti musicali, galanterie, ecc. La Spagna e pre- sente con frutta, articoli coloniali, conserve d'ogni specie, sughero, lana, ecc. La Germania partecipa con automobili, con macchine elettrotecniche, apparecchi radio, macchine per l'industria molitoria, galanterie, porcellane.

La Polonia ha presentato con larghezza ogni ra- mo di produzione. Particolarmente interessante è sta- to il padiglione polacco dell'artigianato, il quale rag- gruppa centosettanta ditte. Infatti su diciassette ca- mere dell'artigianato che esistono in Polonia quattor- dici erano presenti.

Alla Fiera di quest'anno, è stata notata con sim- patia la partecipazione italiana. L'Italia vi partecipa infatti attraverso la Camera di Commercio Polacco - Italiana, con un padiglione decoroso e di buon gusto. L'interesse che questa partecipazione italiana ha de- stato negli ambienti fieristici e fra il pubblico dei vi- sitatori fa prevedere molte possibilita che l'Italia ab- bia a partecipare il prossimo anno, ufficialmente. A Poznan hanno partecipato le seguenti societa ita- liane: Assicurazioni Generali - Trieste, Riunione Adriatica di Sicurta, Pirelli, Puricelli, Italia (Flotte Riunite) Cosulich, Lloyd Triestino, Junghaus-Vene- zia, E. N. I. T. (Ente Nazionale Industrie Turistiche).

Il padiglione era sistemato su un'area di 90 m². Lo scopo principale della partecipazione italiana è sta- to, piu'che altro, di valore propagandistico, piu che ricerca di contrattazioni e di affari propriamente det- ti. Le due massime societa assicuratrici italiane hanno esposto dei grafici e diagrammi relativi alle loro at- tivita. L'Enit è intervenuto con le sue artistiche pa- gine raccolte in opuscoli eleganti, illustranti le bel- lezze naturali d'Italia.

Il pubblico ha dimostrato un enorme interesse per queste pubblicazioni, tanto che nella sola prima giornata sono stati distribuiti oltre 4 mila esemplari.

Il ministro Zarzycki nel visitare il padiglione ita- liano si e felicitato con gli organizzatori e si disse lieto che l'Italia abbia voluto prendere parte a questa ras- segna di forze economiche messe in linea dalla Po- lonia, esprimendo la speranza che per la prossima Fiera, l'Italia vi partecipi con un carattere ufficiale.

In un apposito stand, bene ha impressionato la vasta partecipazione della Polski-Fiat, la quale ha esposto gli ultimi modelli di automobili e motori co- struiti dalla grande casa torinese.

La partecipazione italiana alla Fiera di Poznan, costituisce indubbiamente un passo in avanti, nelle relazioni economiche fra la Polonia e l'Italia.

Ambedue le nazioni tendono ad una normaliz- zazione di rapporti, ad una maggiore elasticita di scambi, ad una più stretta collaborazione. Tutto quello in una parola, che serve agli interessi commer- ciali dei due popoli.

Come la partecipazione della Polonia alla Fiera di Milano e quella modesta dell'Italia a Poznan, anche se il paragone potra sembrare troppo ardito, servono a far conoscere agli uomini d'affari i dif- ferenti prodotti della due nazioni, con il beneficio che si desta la curiosita di ognuno, si soddisfa il bisogno dell'acquisto, si creano infiniti contatti, che servono piu tardi ad intensificare le relazioni tra Polonia e Ita- lia per cui e logico attendere un progressivo svilup- po.

Val.

UDZIAŁ ITALJI W TARGACH POZNAŃSKICH

(LA PARTECIPAZIONE ITALIANA ALLA FIERA DI POZNAŃ).

W r. b. po raz pierwszy w Targach Poznańskich wzięła udział Italja. Udział ten wprawdzie nie posiadał charakteru oficjalnego, stanowił jednakże wyraz żywego zainteresowania się sfer gospodarczych italskich, pozostających w bliskim kontakcie z rynkiem polskim, Targami Poznańskiemi.

Zorganizowaniem tego udziału zajęła się Izba Handlowa Polsko - Italska, starając się zachęcić do partycyfowania w nim możliwie wszystkie większe firmy italskie, zainteresowane w zacieśnieniu i wzmożeniu stosunków handlowych z Polską. Zbyt krótki czas, jakiemu poświęcone były prace przygotowawcze, uniemożliwił zrealizowanie zamierzeń Izby w tym zakresie, jaki by odpowiadał jej życzeniom, to jednakże, co uczyniono w r. b., stanowić może prognostyk na jaknajlepsze możliwości w najbliższej przyszłości.

W Pawilonie o powierzchni 90 m², urządzonym przez Izbę Handlową Polsko - Italską w hali 10-ej, położonym między stoiskami Hiszpanji i Czechosłowacji, udział wzięły firmy następujące: Assicurazioni Generali Trieste oraz Riunione Adriatica di Sicurta (ubezpieczenia), Pirelli (opony i wyroby gumowe), Junghans (zegary i budziki), „Italia" (żegluga), „Puricelli" (budowa szos) oraz „Ente Nazionale Industrie Turistiche" (turystyka). Poza tem w Pawilonie były rozmieszczone afisze Targów Lewantyńskich w Bari i Targów Międzynarodowych w Trypolisie. Izba Handlowa Polsko - Italska posiadała w Pawilonie własne stoisko. W czasie Targów rozdawano ulotki, broszurki propagandowe, prospekty i t. p., któremi zwiedzająca publiczność żywo się zainteresowała. Szczególnie żywo interesowano się pięknie wydanemi broszurkami turystycznemi, których rozdano 5—6 tysięcy oraz broszurami, wydanemi przez „Ente Nazionale per l'artigianato e le piccole industrie" i poświęconemi propagandzie rzemiosł oraz drobnego przemysłu w Italji.

Wszystkie stoiska, umieszczone w Pawilonie Izby Handlowej Polsko-Italskiej, na frantonie którego był wymalowany szyld z napisem: „Izba Handlowa Polsko - Italska, Grupa Wystawców Italskich", przedstawiały się naogół skromnie, lecz b. estetycznie. Na środkowej ścianie w głębi widniały portrety Króla Italji i Mussoliniego z jednej strony oraz Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej i Marszalka Piłsudskiego z drugiej strony, zaś przestrzeń między temi portretami była zajętą przez flagi narodowe obydwu krajów.

W dniu otwarcia Targów Pawilon Izby Handlowej Polsko - Italskiej zwiedził Minister Przemysłu i Handlu, gen. Zarzycki w towarzystwie licznych wyższych urzędników M. P. i H., M. S. Z., Wojewody Poznańskiego, Dyrektora Targów, pana Krzyżankiewicza i t. p.

Udział Italji w Targach Poznańskich wywarł w Poznaniu najkorzystniejsze wrażenie i obudził jaknajlepsze nadzieje, iż w najbliższych Targach udział ten przybierze charakter oficjalny i umożliwi zapoznanie się z najważniejszemi działami wytwórczości italskiej i szczególnie temi, które posiadają dla Polski znaczenie praktyczne.

L. P.

ROBOTY PUBLICZNE W ITALJI

(LAVORI PUBBLICI IN ITALIA).

Odnośnie do robót publicznych, jakie prowadzone są w Italji, ostatnio miały miejsce dwa doniosłe zdarzenia: dotyczą one ukazania się w druku dzieła p. t. „Opere Pubbliche", wydanego przez Ministerstwo Robót Publicznych oraz obrad parlamentarnych nad preliminarzem budżetowym tegoż Ministerstwa na rok budżetowy od 1.VII.1934 do 30.VI.1935.

Zarówno we wspomnianem wyżej dziele, jak i w czasie obrad parlamentarnych znalazła właściwy wyraz linja polityki faszystowskiej, w której ślady wkroczyła większość mocarstw światowych.

Obojętność urzędów publicznych w St. Zjedn. w odniesieniu do tak potężnego zjawiska społecznego, jakiem jest bezrobocie, które trwało przez cały szereg lat, wraz z objęciem rządów przez nowego prezydenta, uległa radykalnej zmianie. Obecnie wszystkim wiadomo, jak wielkie sumy przeznaczane są w St. Zjedn. na roboty publiczne.

Anglja, której finanse uległy poważnemu nadwy-

rężeniu w związku z ogromnemi wydatkami na zapomogi dla bezrobotnych, obecnie przystąpiła do zrealizowania szerokiego planu robót publicznych.

Paryż pracuje obecnie nad rozbudową podziemnych koleji i, kto zwiedził niedawno stolicę Francji, mógł się przekonać, iż część dzielnicy Grenelle podobna jest do starożytnego miasta, położonego na wodzie i wybudowanego na tle najbardziej nowoczesnego Paryża.

W Niemczech został opracowany wielki program robót elektrowodnych, polegający na wybudowaniu instalacyj, mających służyć do podniesienia i gromadzenia wód celem zużytkowania sił wodnych na rzece Menu.

Dzieło p. t. „Roboty Publiczne" zawierają odzwierciadlenie tego, co zostało wykonane w pierwszem 10-leciu Ery faszystowskiej i odtwarza rozmiary wydatków, połączone z robotami publicznemi w Italji. Efekt tych wydatków, które sięgają w dziesiątki miljardów lirów, jest olbrzymi: wybudowano w sposób nowoczesny 10 tys. kilom. dróg państwowych, sieć kolejową powiększono o setki kilometrów, wykonano olbrzymie prace elektrowodne, wybudowano nowe instalacje elektryczne, których koszt wynosi około 92 miljonów lirów, udoskonalono żeglugę wewnętrzną i wreszcie wykonano cały szereg robót w Rzymie (wybudowanie Drogi Morskiej, Drogi Cesarskiej i Drogi Triumfalnej, całego szeregu nowych ulic i kanałów, szkół, instalacyj wodnych itp.)

Polityka, jaką prowadzono w pierwszem dziesięcioleciu Ery faszystawskiej, kontynuowana jest nadal. Świadczy o tem preliminarz budżetowy Minist. Robót Publicznych na r. 1934-35. O kilku niezmiernie doniosłych projektach robót, przewidzianych na najbliższą przyszłość, mowa jest w sprawozdaniu Senackiej Komisji Skarbowej oraz w sprawozdaniu Generalnej Komisji Budżetowej Izby Deputowanych.

Sprawozdania te wspominają o projekcie wybudowania 20 tys. kilometrów nowych szos 1-szej klasy i mniej więcej 2.000 kilm. dróg automobilowych, mających wraz z drogami już istniejącemi stanowić prawdziwą sieć państwową doskonałych dróg wielkiej komunikacji samochodowej. Co się tyczy dróg kolejowych, należy zaznaczyć, iż na początku II-go dziesiątka lat Ery faszystowskiej podjęto prace nad wybudowaniem 440 klm. nowych dróg kolei państwowych i tyleż klm. koleji koncesjonowanych. Niektóre z tych linij kolejowych zostały ukończone w XII-m roku Ery faszyst., np. linja Fossano - Cera, Piacenza-Castelvetro i przedewszystkiem linja Florencja - Bolonja, której otwarcie nastąpiło 21 kwietnia 1934 r.*).

W przygotowaniu znajdują się prace nad wybudowaniem koleji okrężnej w Rzymie, które związane są z ogólnym planem uregulowania spraw kolejowych stolicy oraz planem jej rozbudowy.

Z innych spraw kolejowych na uwagę zasługują prace, zmierzające do usunięcia 18.000 szlabanów. Celem przyśpieszenia zniesienia ich należy przeznaczyć kilka miljonów lirów. Zgodnie z decyzją Senackiej Komisji Skarbowej na pokrycie tych wydatków ma być wypuszczona nowa pożyczka.

Byłoby również pożądane, aby prace nad budową nowych instalacyj elektrowodnych były prowadzone z większym rozmachem.

Projekty usprawniania rzek dotyczą: zmiany koryta rzeki Idice, budowy mostu na Arno koło Pizy, budowy kanału Piza-Livorno, unormowania koryt rzek Elsa (pod Florencją), Tronto (od Arcoli do morza) i Raganello (pod Cosenzą).

Odnośnie do robót, związanych ze zdrowiem publicznem, Ministerstwo Robót Publ. wobec przypadającej na 30 czerwca 1934 r. wypłaty odsetek od pożyczek, przygotowuje nowe projekty robót, które mają objąć również wodociągi pulijskie, na które potrzebna jest jeszcze suma 200 miljonów lirów.

W zakresie robót morskich prace będą ograniczone narazie do robót budowlanych w portach morskich.

Projekty robót budowlanych w Rzymie przedstawiają się imponująco. Według Komisji Budżetowej brak jest obecnie 37 sal na nauczanie elementarne. W związku z tem Komisja Senacka ogłosiła konkurs na roboty budowlane, które mają być finansowane przez Kasę Długu Publicznego, Kasy Oszczędności, Narodowy Instytut Faszystowski Ubezpieczeń Społecznych oraz Narodowy Instytut Ubezpieczeń.

Pomimo, że wydatki na roboty publiczne stanowią dotkliwe obciążenie dla budżetu państwowego, sprawozdanie Generalnej Komisji Budżetowej zwraca uwagę na konieczność ich kontynuowania w niezmienionym zakresie.

To też, porównywując preliminarz budżetowy na rok 1934/35 z preliminarzem na r. 1933/34, widzimy, iż wydatki na roboty koncesjonowane, korzystające z subwencyj, mają wzrosnąć o 54 milj. zł.

Pomimo pewnych trudności finansowych można żywić przekonanie, iż zgodnie z zapowiedzią, zawartą w przemówieniu Il Duce, wygłoszonem w Pesaro, zaprojektowane roboty publiczne, dzięki zapewnieniu na ten cel środków, będą w całości wykonane.

Remo Catani.

*) Piszemy o tem obszernie w dziale kroniki italskiej niniejszego numeru (przyp. Red.).

IL COMMERCIO ESTERO DELLA POLONIA NEL 1933

(HANDEL ZAGRANICZNY POLSKI W 1933 R.).

Lo scorso anno si e registrato una contrazione di affari nel commercio internazionale; ma per quanto sensibile in ogni branca commerciale, questa contrazione e stata meno forte dell'anno precedente. In effetto, dai dati pubblicati dalla Societa delle Nazioni, il valore globale delle importazioni mondiali si e abbassato da 13.885 milioni di dollari oro cifra del 1932 a 11.937 milioni nel 1933, diminuendo del 13% e quella delle esportazioni da 12.726 milioni a 11.120 milioni di dollari oro, ciò che costituisce una diminuzione del 12,6%.

Il commercio estero della Polonia ha segnato nel 1933 una evoluzione analoga a quella del commercio mondiale. La diminuzione degli scambi commerciali con l'estero e stata molto piu debole dell'anno precedente, il valore globale di questi scambi essendo caduto da 1.945,8 a 1.786,6 milioni di zloti, rappresenta una diminuzione soltanto del 8%. Le importazioni in particolare, non sono diminuite che del 4%, mentre le esportazioni, segnano una diminuzione dell' 11,4%.

L'evoluzione del commercio estero della Polonia, nel corso di questi ultimi cinque anni si presenta cosi' (in milioni di zloti):

	Importazioni	Esportazioni	Saldo
1929	3.111,0	2.813,4	— 297,6
1930	2.246,0	2.433,2	+ 187,2
1931	1.468,2	1.878,6	+ 410,4
1932	862,0	1.083,8	+ 221,8
1933	827,0	959,6	+ 132,6

Bisogna rilevare che il saldo eccedente della bilancia commerciale, in diminuzione da tre anni, marca nel 1933 una certa ripresa, dopo aver raggiunto nel II trimestre la cifra piu bassa di 23,8 milioni di zloti. Gli scambi del III trimestre, in effetto, si sono saldati gia per una eccedenza di esportazioni di 31.2 milioni, e quelli dell'ultimo trimestre dell'anno, per una eccedenza di 44,1 milioni di zloti. Gli affari nei gruppi particolari di merci, seguendo la classificazione internazionale, si presentano come segue (in migl. di złoty).

Gruppo di merci	Importazioni 1933	Esportazioni 1933	Importazioni 1932	Esportazioni 1932
Animali viventi	925	23.622	660	38.595
Articoli alimentari e bevande	106.358	246.358	123.148	314.868
Materie brutte o semplicemente preparate . . .	409.726	461.678	376.272	495.905
Prodotti fabbricati	309.985	227.974	361.903	234.397
Merci miste . .	—	11	0	37
Commercio di merci totale	826.994	959.643	861.983	1.083.802
Oro e argento non lavorati, monete d'oro e d'argento	94.925	87.814	147.002	234.478

Le cifre quì sopra riportate, dimostrano che la diminuzione e relativamente insignificante per l'esportazione degli articoli finiti, i quali sono diminuiti del 2,6%. Le esportazioni di materie prime e dei prodotti semilavorati sono diminuite del 17,5% e quelle dei prodotti alimentari del 21,7%.

Per quello che concerne la direzione degli scambi commerciali della Polonia, pure l'anno scorso ha segnato una tendenza al rimpiazzamento dei mercati dell'Europa centrale con quelli dell'Europa Occidentale e del Nord-Ovest.

Come l'anno precedente, l'esportazione polacca conserva il suo primo posto in Inghilterra, dove la parte totale delle esportazioni polacche e passata al 19,2% contro 16,4% del 1932; l'esportazione in Germania e aumentata egualmente raggiungendo il 17,5% contro 16,2% dell'anno precedente. Il terzo posto, occupato nel 1932 dalla Cecoslovacchia (8,3%) e stato occupato dall'U.R.S.S. (6,2%) in seguito all'animazione considerevole degli scambi polacco-sovietici, mentre la Cecoslovacchia e passata al settimo posto, dopo l'Austria, i Paesi Bassi e la Francia.

I cambiamenti sopravvenuti negli scambi commerciali con i principali paesi, vengono cosi illustrati:

	ESPORTAZIONI				IMPORTAZIONI			
	Gen.—Dic. 1932		Gen.—Dic. 1933		Gen.—Dic. 1932		Gen.—Dic. 1933	
	1000 zl	%	1000 zl	%	1000 zl	%	1000 zl	%
TOTALE	**959 643**	**100 0**	**1.082.802**	**100.0**	**826.994**	**100.0**	**861.988**	**100.0**
Germania	167.791	17.5	175.903	16.2	145.694	17.6	173.119	20.1
Inghilterra	184·685	19.2	178.132	16.4	83.051	10.0	74.841	8.7
Argentina	7.806	0 8	5 549	0.5	22.842	2.8	21.236	2.5
Australia	531	0.1	177	0.0	23.923	2.9	16.455	1.9
Austria	55·643	5.8	86.174	8.0	35.178	4.3	37.719	4.4
Belgio	47.160	4.9	49.897	4.6	29.313	3.5	28.543	3.3
Brasile	5.043	0.5	530	0.1	11.522	1.4	13.865	1.6
Danimarca	28.460	3.0	49.426	4.6	11.408	1.4	14.634	1.7
Egitto	2.653	0.3	2.639	0.2	10.142	1.2	8.821	1.0
Stati Uniti	15.901	1.6	10.033	0.9	109.863	13.3	103.951	12.0
Francia	53.112	5.5	61 559	5.7	56.477	6.8	59.384	6 9
Olanda	54.379	5.7	52.135	4.8	28.719	3.5	31.569	3.7
Ungheria	5.483	0.6	7 972	0.7	5.713	0.7	5.182	0.6
Italia	24.908	2.6	33.453	3.1	38.255	4.6	29.005	3.4
Indie Britanniche	5.062	0.5	5.301	0.5	24.167	2.9	27.044	3.1
Lettonia	6.850	0.7	9.116	0.8	1.278	0.2	2.055	0.2
Norvegia	19.188	2.0	21.108	1.9	8 210	1.0	5.331	0.6
Romania	15.931	1.7	29.360	2 7	7.556	0.9	[illegible]	0.9
Svizzera	14.072	1.5	28 618	2.6	27.047	3.3	41.459	4.8
Svezia	47.814	5.0	63.693	5.9	16.637	2.1	15.997	1.9
Cecoslovacchia	48.100	5.0	89.728	8.3	35.628	4.3	46.047	5.3
U. R. S. S.	59.945	6.2	29.051	2.7	17.697	2.1	19.343	2.2
Jugoslavia	5.699	0.6	11.881	1.1	6.769	0.8	7.361	0.9

La politica commerciale della Polonia ha perseguito nel 1933 a due scopi principali: la difesa della bilancia commerciale e la negozziazione di nuovi trattati di commercio con numerosi paesi, sulla base della nuova tariffa doganale. Come si sa, questa tariffa pubblicata il 10 ottobre 1932 (Giornale delle Leggi No 85) è entrata in vigore l'11 ottobre 1933, apporta considerevoli modificazioni nel sistema doganale della Polonia.

Uno degli effetti della crisi mondiale sul terreno del commercio inernazionale è stato la diminuzione del ruolo dei diritti di dogana e l'applicazione sempre crescente di restrizioni quantitative. Il commercio polacco ha risentito sopra tutto del controllo del commercio degli scambi e del contingentamento delle importazioni Queste restrizioni hanno contribuito allo sviluppo di metodi nuovi nelle transazioni commerciali con l'estero, sconosciuti nel passato e in primo luogo del commercio compensato, praticato soprattutto nei riguardi dei paesi che limitano il libero commercio degli scambi. Alla presenza della crescente importanza del commercio compensato, gli ambienti interessati della Polonia hanno creato delle organizzazioni speciali per questo genere di transazioni, il coordinamento e il controllo della loro attività sono stati posti sotto la cura del Consiglio del Commercio compensato. L'importanza delle operazioni commerciali di questa sorta può essere illustrata dal fatto che le cifre d'affari della più importante società sono state dal novembre 1932 al dicembre 1933 di 43,4 milioni di zloti, dei quali la maggior parte provenivano dalle transazioni con i paesi dell'Europa Centrale e Orientale, regolanti il commercio degli scambi.

PRZEMYSŁ KONSERW ROŚLINNYCH W ITALJI

(INDUSTRIA DELLE CONSERVE ALIMENTARI IN ITALIA).

Przemysł konserw spożywczych obejmuje zarówno konserwy spożywcze roślinne, jak i konserwy mięsne.

Ogólna liczba fabryk konserw spożywczych, istniejących w Italji, dochodzi do 850, z ogólnym kapitałem, obliczanym na mniej więcej 650 miljonów lirów.

Stan obecny. Przemysł konserw roślinnych w Italji rozwija się w najkorzystniejszych warunkach, w szczególności zaś dzięki obfitej produkcji warzywno-owocowej, w doskonałym gatunku, która stale się udoskonala.

Według danych Instytutu Narodowego Konserw Spożywczych, który kieruje działalnością tej gałęzi przemysłu, liczba zakładów, zajmujących się wytwarzaniem konserw roślinnych, dochodzi obecnie w Italji do 405 i jest w ten sposób podzielona:

Piemont	17
Lombardja	32
Prowincja Wenecka	27
Venecja Julijska	6
Venecja Trydencka	8
Ligurgja	13
Emilja	109
Toskanja	21
Umbrja	3
Lacjum	11
Abruzzy	3
Kampanja	96
Pulje	9
Kalabrja	2
Sycylja	35
Sardynja	3
Ogółem	405

Większość przypada na zakłady średnie i małe; nie brak jednakże wielkich zakładów, nowocześnie urządzonych i rozporządzających kapitałem ponad 100 miljonów lirów.

Ogólnie biorąc, kapitał, inwestowany w tym przemyśle, przewyższa 500 miljonów lirów.

Personel techniczny wraz z robotnikami, zatrudnionymi przy fabrykacji konserw roślinnych, sięga mniej więcej 60.000 osób. Ludność rolnicza, zajmująca się uprawą produktów roślinnych, przeznaczonych do tego działu przemysłu, oblicza się na 120 do 130 tysięcy osób.

Wartość produktów przerobionych, waha się pomiędzy 300 a 400 miljonów lirów. Ilość, przeznaczona na eksport, jest bardzo znaczna.

Wytwórczość w poszczególnych okręgach. Jednym z najbardziej interesujących przejawów tego przemysłu jest charakterystyczna różnorodność, jaką on przedstawia w różnych częściach Italji, tak bardzo różniących się od siebie klimatem, rodzajem gleby i rodzajem produktów, dostarczanych przez uprawę rolną.

Największe znaczenie posiadają prowincje następujące:

Piemont. W Piemoncie w znacznych rozmiarach ma miejsce uprawa grzybów i trufli, służących do fabrykacji konserw w celach przemysłowych, są tam również wyrabiane konfitury owocowe, marmelady i konserwy owocowe, ogrodowizna w occie, karczochy w oliwie, czereśnie w konserwach i t. p. Głównemi ośrodkami produkcji są Turyn i Aleksandrja.

Lombardja. W okolicy tej bardzo rozwinięta jest produkcja konfitur owocowych, których główne ośrodki znajdują się w okolicach Cremony i w prowincji Mantuańskiej oraz produkcja marmelad (Voghera). Zazwyczaj w okolicy Cremony przemysł ten jest połączony z produkcją owoców smażonych w cukrze i nugatów. Lombardja znana jest również z fabrykacji podwójnie skoncentrowanych konserw pomidorowych oraz konserw w occie (Medjolan).

Prowincja Wenecka. W prowincji Weneckiej oraz Wenecji Julijskiej rozwija się produkcja konserw w occie i marmelad, szczególnie w okolicach Treviso, Wenecji, Verony, Trento i Tryestu. Szczególnie duże znaczenie w prowincji Tryesteńskiej, a nadewszystko w prowincjach Bolzano i Merano, posiada produkcja konfitur i marmelad oraz galaretek owocowych (przeważnie z jabłek).

Ligurja. W prowincji tej wytwarzane są jarzyny w occie, groszek w stanie naturalnym, masa owocowa, marmelady i konserwy z pomidorów. Produkcja przemysłowaześrodkowuje się przedewszystkiem w Genui i Savonie. Ligurja uważana jest za najdawniejszy ośrodek fabrykacji owoców smażonych

Emilia. W pasie aż po linję Parma, Piacenza, Cesena, Forli, Ferrara, Modena i Bologna wytwarzane są wyłącznie konserwy z pomidorów (podwójnie skoncentrowane). Surowce uprawiane są przeważnie na miejscu i fabrykacja odbywa się w wielkich zakładach, gdzie praca wykonywana jest systemem no-

woczesnym, przy pomocy t. zw. „boules", lub też przyrządów o termociśnieniu. W prowincji Emilji, a przedewszystkiem w Massalombarda i Casena, istnieją również wytwórnie marmelad, konserw z warzyw i owoców konserwowanych.

W Toskanji istnieją wytwórnie w Livorno, Pistoi, Florencji, Sienie i Grosseto. Wyrabiane są tam przedewszystkiem marmelady z owoców oraz warzywa w oliwie i occie.

W Umbrji rozpoczęto przed kilku laty wyrób konserw w okolicach Perugji.

Lazio. W prowincji rzymskiej rozwinęła się bardzo produkcja skoncentrowanych konserw z pomidorów, marmelad, karczochów w oliwie, które są uważane za specjalność miejscową.

Kampanja. Produkcja konserw roślinnych ześrodkowana jest głównie w prowincji Neapolitańskiej i Salerneńskiej.

Gatunki konserw, wytwarzanych w Kampanji, obejmują: konserwy z pomidorów (bez skórki), sos pomidorowy i konserwy podwójnie skoncentrowane, warzywa konserwowane (groszek, pieprz turecki, bakłażany oraz mieszanki, karczochy, szparagi, różne warzywa w słonej wodzie oraz konserwowane owoce (marmelady i galaretki owocowe, konfitury i t. p.).

Puglie. Przemysł konserw spożywczych rozwija się przeważnie w okolicach Bari, gdzie wytwarzane są konserwy pomidorowe.

Sycylja. Ośrodek tej produkcji znajduje się w prowincjach Palermo i Katanja, gdzie wytwarzane są ekstrakty z pomidorów, karczochy konserwowane, konserwy z bakłażanów i inne konserwy, poszukiwane nietylko w kraju, lecz i zagranicą.

W Sardynji produkcja konserw ześrodkowana jest przedewszystkiem w pasie Sarrabus (Cagliari).

Wytwórczość. Według danych „Narodowego Instytutu Konserw Spożywczych", produkcja konserw roślinnych przedstawiała się w ostatnich latach, jak następuje:

	Rok	Produkcja w tys. kwint.	Wartość w tys. lir.
a) Konserwy pomidorowe .	1927	650	260
	1928	709	354,5
	1929	1.288,4	386,5
	1930	626	162,7
	1931	330,5	85,9
	1932	370	92,5
b) Pomidory bez skórki .	1927	744,6	148,9
	1928	651,7	143,4
	1929	1.061,4	228,2
	1930	454,9	118,3
	1931	460	119,6
	1932	550	137,5
c) Owoce, jarzyny, ogrodowizna w różny sposób przygotowana	1927	186,9	63,1
	1928	236,8	94,7
	1929	240,9	84,3
	1930	220	77
	1931	185	64,9
	1932	150	52
d) Marmelady, galaretki i inne konserwy owocowe .	1927	84,3	50
	1928	135,1	75,7
	1929	150	80
	1930	160	75,2
	1931	120	56,4
	1932	110	57,7

Rodzaje konserw.

Konserwy pomidorowe. Jest to bez wątpienia najważniejszy dział produkcji konserw roślinnych. Zajmuje on pierwsze miejsce, zarówno z uwagi na ilość, jak i na jakość wytwarzanego produktu, a również z uwagi na rozmiary obrotów handlowych.

Prawie wszystkie wytwórnie konserw roślinnych zajmują się w większym, lub mniejszym stopniu wytwarzaniem tego charakterystycznego produktu italskiego.

Jak już wspomnieliśmy, większość fabryk konserw pomidorowych znajduje się w prowincjach: Emilji, Kampanji oraz na Sycylji, a także, choć już w mniejszym zakresie, w prow. Ligurgji, Lombardji, Marchjach, Lazio i Pulji.

Odróżniamy następujące gatunki konserw pomidorowych, przyrządzanych w Italji, według stopnia ich zgęszczenia:

Salsina czyli płynny sos pomidorowy, koloru mocno czerwonego, **ekstrakt zwyczajny, ekstrakt podwójny i ekstrakt potrójny.**

Wyżej wymienione produkty znajdują nietylko szeroki zbyt na rynku wewnętrznym, lecz są również przedmiotem znacznego eksportu.

Oprócz produkcji ekstraktów pomidorowych w ostatnich latach rozwinęła się również produkcja pomidorów w puszkach, która również w poważny sposób zasila handel eksportowy.

Pomidory w puszkach, zachowujące aromat i specyficzne własności świeżego owocu, przyrządzane są w dwojaki sposób: w całości i bez skórki. Te ostatnie posiadają znaczenie największe.

Na pomidory bez skórki, odpowiadające w zupełności niezbędnym wymaganiom hygieny oraz trwałości, używane są powszechnie pomidory o skórce gładkiej, łatwo odchodzącej, o miąższu twardym, koloru mocno czerwonego i mało wodnistym. Takim warunkom odpowiada w szczególności odmiana „San Marino", obficie uprawiana w Kampanji, gdzie zgrupowane są zakłady, zajmujące się tą produkcją.

Oprócz tych bardzo rozpowszechnionych konserw należy wspomnieć o słodkich sosach pomidorowych, doprawianych korzeniami, nadającemi im specjalny aromat. Są one szeroko używane jako przyprawa do wielu potraw, przedewszystkiem do zimnego mięsiwa. **Surowe solone konserwy**, t. zw. „konserwy czerwone", zgęszczone przez fermentację, oraz **konserwy czarne solone** — w cegiełkach, są przeważnie wyrobu domowego i znajdują zbyt przeważnie w handlu wewnętrznym, w szczególności na Sycylji.

Owoce, jarzyny i warzywa są różnorodnie przyrządzane. Krajowa produkcja jarzyn i owoców jest obfita i w doskonałym gatunku, są one bardzo poszu-

Pawilon Izby Handlowej Polsko - Italskiej na tegorocznych Targach Poznańskich.

Il Padiglione della Camera di Commercio Italo - Polacca alla Fiera di Poznań di quest'anno.

Wizyta p. Min. Przemysłu i Handlu gen. Ferdynanda Zarzyckiego w Pawilonie Izby Handlowej Polsko - Italskiej. Obok p. Ministra z lewej stoją delegaci Izby: dr. Leon Pączewski i Dyr. Stefan de Porayski, z prawej — Dyr. Targów, p. Krzyżankiewicz.

Visita del Ministro dell'Industria e Commercio, sig. Ferdinando Zarzycki nel Padiglione della Camera di Commercio Polacco - Italiana. A sinistra del Ministro stanno i delegati della Camera: il Dott. Leone Pączewski e in Dirett. Stefan de Porayski; a destra — il Direttore della Fiera, sig. Krzyżankiewicz.

kiwane w stanie świezym, zarówno na rynku wewnętrznym, jak i zagranicznym.

Do najważniejszych gatunków owoców, jarzyn i warzyw zaliczamy:

a) **Warzywa i jarzyny w całości.** Produkcja ta niezmiernie obfita i poszukiwana, obejmuje **groszek zielony i fasolę**, których uprawa w szerokich rozmiarach ma miejsce w prowincji Kampanji, młodą fasolkę, szpinak oraz cały szereg innych jarzyn.

b) **Konserwy w occie.** Z pomiędzy tych ostatnich należy wymienić kapary, białe cebulki i kalafiory, korniszonki i młody pieprz turecki. Italska produkcja wyróżnia się doskonałym gatunkiem octu, wyrabianego, zgodnie z ostatnim dekretem, wyłącznie z białego wina.

c) **Warzywa w oliwie.** Pośród tych produktów na specjalną wzmiankę zasługują: młode karczochy, zbierane w epoce, gdy są jeszcze małe i miękkie grzyby, których Italja produkuje mnóstwo rodzajów w wyborowych gatunkach, oliwki białe i ciemne i t.d. Dobroć swą zawdzięczają te konserwy temu, że są preparowane na czystej, doskonałej oliwie, produkowanej, jak wiadomo, w wielkich ilościach w Italji.

d) **Konserwy w słonym sosie.** Oprócz zielonych oliwek, konserwują się w soli szczególnie dobrze kalafiory, ogórki oraz cedry.

Wśród produktów w konserwach należy również wymienić **trufle**, będące w niektórych częściach Italji wysoko cenione za swój smak i zapach. Eksport tego produktu w stanie świeżym i puszkach, pomimo zmniejszenia się w ostatnich latach, jest jeszcze znaczny i dochodzi, mniej więcej, do 8.000 kg. rocznie.

Marmelady, galaretki i inne konserwy owocowe. Produkcja marmelad, galaretek i konserw owocowych rozwinęła się nadzwyczaj szybko w Italji, dzięki ułatwieniom, przyznanym przez Rząd tej gałęzi przemysłu owoców w cukrze. Wzmożenie się krajowej produkcji doprowadziło nietylko do wzrostu zbytu wewnętrznego, lecz również do znacznego wzmożenia się eksportu. Kiedy bowiem w r. 1923 eksport marmelady i produktów pokrewnych wyrażał się cyfrą 6.000 kwintali, to w ciągu dwuch lat 1931 — 1932 wzrósł on do 30.000 kwint. rocznie.

Z pośród marmelad, wyrabianych w Italji, na pierwszem miejscu postawić należy marmelady pomarańczowe, brzoskwiniowe i morelowe, z owoców zaś południowych, marmeladę figową, stanowiącą pewnego rodzaju krajową specjalność, marmeladę z Amaren (gatunek czereśni lekko gorzkawych, nadających się specjalnie do tego rodzaju konserw), kasztanową (również specjalność italska) i nakoniec marmeladę z renglod, jabłek i gruszek, które są bardzo cenione w Italji i zagranicą, gdyż zachowują smak świeżego owocu.

Oprócz marmelad wyrabiane są jeszcze konfitury, t. j. owoce w całości, jak np. wiśnie, lub też w kawałkach, zalane gęstym syropem z cukru.

Specjalnością sycylijską i kalabryjską są t. zw. „Chinotti", małe mandarynki w całości, w skórce, zalane syropem.

Galaretki otrzymuje się przez zgęszczenie soku owocowego przez stopniowe dodawanie cukru. Najbardziej poszukiwane są brzoskwiniowe, malinowe, poziomkowe i z czarnych czereśni.

Owoce i skórki owocowe smażone w cukrze.

Owoce w cukrze uważane były zawsze za bardzo cenną specjalność italską. Produkcja ta rozwija się przedewszystkiem na Sycylji, w Kalabrji i Ligurji, miejscowościach, gdzie uprawiane są pomarańcze, cytryny i pokrewne owoce, najlepiej się nadające do wytwarzania skórek owocowych w cukrze.

Z pośród owoców smażonych odznaczają się „skórki po liworneńsku", a przygotowane ze skórek cedrów, pomarańczy, mandarynek i innych pokrewnych owoców, nasyconych grubą warstwą cukru, „po parysku", czyli „mrożone", przygotowane z różnego gatunku owoców smażonych w oczyszczonym cukrze, wskutek czego pokryte są warstwą lśniących kryształków najlepszego cukru, „po marsylsku" czyli „w ulepku", przygotowane w ten sposób, że owoc poddaje się jednorazowemu zagotowaniu, czyli pierwszemu stopniowi osmażenia, lecz nie do zupełnego osmażenia i pogrąża się następnie w gęstym syropie, owoce zamykane w puszkach bez ostatecznego zagotowania, przygotowane, jak „po marsylsku" i owoce w puszkach blaszanych po pierwszem zagotowaniu, „marrons glaces", „fijołki smażone w cukrze" itd.

Inna specjalność italska, bardzo ceniona w handlu wewnętrznym i od niedawna wprowadzona i poszukiwana także i zagranicą, to „Kremońska musztarda owocowa". Są to różne gatunki owoców, jak pomarańcze, cytryny, gruszki, jabłka, wiśnie itp. napół osmażone w cukrze i pogrążone w gęstym syropie z cukru i glukozy, zmieszanym z sosem musztardowym. Owoce zachowują swą barwę i mają wygląd niezmiernie apetyczny.

Ustawodawstwo.

Do pomyślnego rozwoju produkcji i eksportu italskiego konserw roślinnych spożywczych przyczyniły się w dużej mierze specjalne rozporządzenia, wydane przez Rząd, a odnoszące się do produkcji i zbytu konserw spożywczych, o czem pragniemy pomówić w krótkości.

Przed r. 1923 ustawodawstwo italskie ograniczało się w tej dziedzinie do kilku zaledwie rozporządzeń o charakterze hygieniczno - sanitarnym, a odnoszący się wyłącznie do ochrony zdrowia publicznego. Te rozporządzenia zostały uzupełnione ustawą z 8 lutego 1923 r., zawierającą surowe przepisy w kierunku poprawy systemów pracy oraz gatunku produktów, wprowadzonych do handlu.

Ustawa ta przewidywała założenie „Istituto Confederale delle Conserve Alimentari con sede in Roma" — Instytut Konfederacyjny Spożywczy, dzisiaj „Instytut Państwowy z siedzibą w Rzymie", do którego powołani zostali przemysłowcy italscy. Do niego między innemi należy nadzór nad zakładami celem kontroli produkcji, zarówno z punktu widzenia hygieny, jak i handlu, studjowanie sposobów, mogących ożywić przemysł konserw spożywczych oraz

powiększenie ich konsumcji, wprowadzenie stosunków bezpośrednich pomiędzy kupcami a wytwórcami, założenie stacyj eksperymentalnych, celem poprawy produkcji warzyw i owoców, przeznaczonych do konserwowania, ulepszając jednocześnie stronę techniczną pracy w zakładach.

Nowe przepisy miały następnie na celu uporządkowanie użycia środków barwiących, usunięcie oszustw przy sporządzaniu oraz w handlu środkami, służącemi do użytku rolniczego oraz samemi produktami rolniczemi. Jeszcze częściej wydawane były przepisy, dotyczące organów opieki i bezpieczeństwa w odniesieniu do przemysłu i handlu roślinnemi konserwami spożywczemi, które miały w szczególności unormować sposób przygotowania i konserwowania ekstraktów, czyli zgęszczonej masy oraz sosów pomidorowych (dekret z 25 sierpnia 1932 r. Nr. 1260).

Również dekretem Nr. 1225 z 2 września 1932 r. zostały wprowadzone poprawki do istniejących już przepisów odnośnie do soków, sosów, konserw, marmelad i galaretek.

Eksport.

Produkcja italska konserw roślinnych nietylko zaspakaja konsumcję wewnętrzną, lecz, jak to już powiedzieliśmy, jest przedmiotem ożywionego handlu eksportowego, którego rozmiary wyrażają się liczbą około 900.000 kwintali rocznie, wartości około 200 miljonów lirów.

Eksport ten składa się z następujących pozycyj, w porządku ich znaczenia:

	1931	1932	1932	1933
			w okresie 9 mies.	
Konserwy pomidorowe				
kilogr.	803.781	744.645	483.983	436.456
tys. lir.	175.701	149.910	100.087	88.861
Owoce, jarzyny i ogrodowizna w occie, w oliwie i w soli				
kilogr.	66.616	48.849	34.568	29.268
tys. lir.	21.697	13.147	9.445	7.236
Owoce i skórki owocowe osmażane w cukrze				
kilogr.	39.001	38.670	27.616	23.791
tys. lir.	16.052	14.634	10.348	6.915
Marmelady, galaretki oraz inne konserwy owocowe				
kilogr.	31.377	32.001	23.651	16.275
tys. lir.	14.184	12.121	8.782	6.293

RYNKI ZBYTU.

Eksport konserw pomidorowych oraz pomidorów bez skórki.

	1931	1932	1932 (9 miesięcy)	1933
Ogółem klg.	803.781	744.645	483.983	436.456
Stany Zjedn.	367.443	353.385	254.634	221.183
Anglja	244.989	212.877	116.247	98.344
Argentyna	34.765	27.411	15.877	14.352
Belgja	26.060	26.860	18.407	23.413
Francja	27.390	18.750	10.923	15.856
Niemcy	15.871	20.017	12.720	12.307
Tunis	10.181	10.616	6.058	5.185
Szwajcarja	13.603	11.337	7.916	8.511
Holandja	6.133	3.202	1.775	2.973
Egipt	5.686	5.887	4.511	3.310

Eksport owoców, jarzyn i ogrodowizny w occie, oliwie oraz w wodzie solonej.

	1931	1932	1932 (9 miesięcy)	1933
Ogółem — kwint.	66.616	48.849	34.568	29.268
Stany Zjedn.	20.023	11.967	8.614	8.278
Anglja	10.683	9.684	6.563	4.475
Francja	7.769	5.209	3.995	4.886
Egipt	2.961	1.170	757	829
Tunis	2.031	1.515	1.060	726
Malta	2.379	3.429	2.428	2.077
Austrja	1.706	1.542	1.123	549
Szwajcarja	1.425	1.924	1.438	999

Eksport marmelady, żelatyny i innych konserw owocowych.

	1931	1932	1932 (9 miesięcy)	1933
Ogółem q.	31.377	32.001	23.651	16.275
Anglja	26.528	28.693	21.513	13.760
Egipt	1.024	504	294	596
Venezuela	285	211	118	186

Eksport owoców i skórek owocowych w cukrze.

	1931	1932	1932 (9 miesięcy)	1933
Ogółem q.	39.001	38.679	27.616	23.791
Anglja	13.654	15.414	10.742	6.084
Stany Zjedn	13.236	14.479	10.697	9.242
Holandja	8.916	7.149	4.984	7.398

W porównaniu z produkcją i eksportem konserw roślinnych, import z zagranicy jest minimalny.

I. N. E.

NOTIZIARIO

Lo stato economico della Polonia

(Stan gospodarczy Polski)

SPECIFICA	1933							1934			
	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	I	II	III	IV
Produzione, migl. di tonn.											
Carbone	1 911	2 106	2 200	2,425	2,765	2,933	2,784	2,673	2,292	2,301	2,095
Nafta	47	48	47	45	46	47	43	45	40	44	43
Ferro greggio	29	31	37	27	27	24	23	28	26	30	33
Acciaio	76	74	86	78	73	72	51	67	57	69	75
Cemento	53	63	42	34	68	35	9	2	3	47	
Energia elettrica in mil. di Kwh.	164	173	178	184	212	218	210				
Indici dei prezzi all'ingrosso											
Generale	60	61	58	58	58	58	58	58	58	57	57
Prodotti industriali	62	62	61	61	61	61	61	62	62	61	61
Prodotti agricoli	55	56	55	51	50	50	49	49	48	48	47
Indici costo di vita											
Generale	64	63	61	61	61	61	61	60	60	59	59
Derrate alimentari	58	57	53	54	54	55	56	54	54	53	53
Lavoro											
Operai occupati in migl:											
nelle miniere	95	93	92	93	95	98	98	98	97	96	
nelle fonderie	33	34	34	34	35	34	34	34	35	35	
nelle industrie di lavorazione	351	355	361	370	405	372	325	325	342	359	
Disoccupati registrati											
nell'industria	172	160	150	144	154	199	274	327	336	319	
Intellettuali	44	46	48	48	51	52	52	54	52	50	
Commercio estero, mil. di zl.											
Esportazione totale	78	82	73	94	91	101	84	81	69	88	76
Prodotti agricoli	31	25	20	32	34	40	31				
Carbone	10	14	12	16	16	17	16	17	11	14	11
Importazione totale	69	72	72	73	104	72	55	66	56	73	66
Macchine ed apparecchi	3,7	4,3	4,0	5,7	1,0	5,8	2,9	4,5	3,9	3,3	4,1
Tessili greggi	17	15	21	17	16	19	15	23	19	22	20
Saldo	+ 9	+ 10	+ 1	+ 21	+ 13	+ 29	+ 29	+ 15	+ 13	+ 15	+ 10
Comunicazioni											
Ferrovie, carichi di merci (in migl. di tonn.)	3 125	3 557	3 764	,4193	5,096	4.993	3,879	3,628			
Traffico marittimo:											
Danzica	451	422	463	491	540	563	584	562	554	562	
Gdynia	565	628	680	633	633	664	623	633	414	681	
Credito											
Dollaro, (scarto dalla parità in %)	7,3	64	6.5	6,0	6,0	5,6	5,7	5,6	5,4	5,3	5,3
Azioni della Banca di Polonia	74,7	79,8	83,5	81,4	79,8	79,4	82,0	85,3	86,6	78,8	81,1
Circolazione bancaria (mil. di zł.)	1 330	1 348	1 359	1 390	1 401	1 331	1 346	1 286	1 285	1 313	1 275
Oro in Banca di Polonia (mil. di zł.)	473	473	473	474	474	474	476	478	479	481	483
Copertura statutaria	44,8	43,9	44.3	43,4	42,1	42,5	40,8	43,6	43,1	44,2	45,5
Valute e divise (mil. di zł.)	80	81	75	74	86	91	88	82	78	67	58
Cassa Postale di Risparmio											
Assegni, milioni di zł.	1 918	2 144	1 989	2,293	2,483	2,389	2,446	2,350	2,109	2,548	2,198
Tasso d'interesse: (in % %)											
Banca di Polonia	6,0	6,0	6,0	6,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0
Banche private	9,4	9,4	9,4	9,4	9,3	9,3	9,3	9,2	9,2	9,2	
Depositi bancari											
a termine	333	341	342	317	314	304	313	315	333	341	
a vista	361	557	570	560	565	569	575	597	577	592	
Protesti cambiari in mil. di zl.	34	35	29	29	31	28	28	29	22	25	
Fallimenti	21	24	23	20	13	19	24	26	24		
Tesoro dello Stato:											
Uscite (in mil. di zł.)	156	169	170	177	1 92	183	194	196	194	235	170
Entrate " " "	132	143	145	155	1 78	160	176	158	144	177	170

INDUSTRIA E COMMERCIO

L'ESPORTAZIONE DEL CARBON FOSSILE NELL'APRILE 1934

(Wywóz węgla w lutym 1934 r.).

si presentava, secondo i dati provvisori, come appresso (in migliaia di tonnellate):

Paesi	Aprile 1931	Aprile 1932	Aprile 1933	Marzo 1934	Aprile 1934	Aumento (+) o diminuzione (—) di fronte a gennaio 1934
Mercati dell'Europa Centrale	236	181	56	81	74	— 7
Austria	152	125	56	53	49	— 4
Ungheria	37	1	—	2	—	— 2
Cecoslovacchia	47	54	—	26	24	— 2
Germania	—	1	—	—	1	+ 1
Mercati scandinavi	472	378	288	235	254	+ 19
Svezia	263	192	151	188	197	+ 9
Norvegia	47	87	75	11	23	+ 12
Danimarca	121	77	44	34	27	— 7
Islanda	3	—	1	—	1	+ 1
Finlandia	36	22	17	2	6	+ 4
Mercati baltici	72	33	9	—	—	—
Lettonia	40	27	8	—	—	—
Lituania	5	4	1	—	—	—
Memel	6	2	—	—	—	—
Estonia	7	—	—	—	—	—
U. R. S. S.	14	—	—	—	—	—
Mercati dell'Europa Occidentale	149	108	112	237	233	— 4
Francia	106	65	59	61	76	+ 15
Belgio	23	15	7	67	71	+ 4
Olanda	9	14	8	27	24	— 3
Irlanda	—	—	29	69	56	— 13
Svizzera	11	14	9	13	6	— 7
Mercati dell'Europa Meridionale	70	88	66	176	160	— 16
Italia	58	85	60	153	142	— 11
Jugoslavia	6	1	—	7	6	— 1
Rumenia	6	2	1	7	8	+ 1
Spagna	—	—	—	—	—	—
Portogallo	—	—	—	2	—	— 2
Grecia	—	—	7	7	4	— 3
Mercati extra-europei	8	11	7	23	27	+ 4
Algeria	8	6	6	18	25	+ 7
Egitto	—	—	1	—	—	—
Estremo Oriente	—	—	—	4	—	— 4
Africa	—	—	—	—	2	+ 2
Argentina	—	5	—	—	—	—
Brasile	—	—	—	1	—	— 1
Carbone per navi	71	28	28	27	29	+ 2
Totale per l'estero	1078	827	566	779	777	— 2
Città libera di Danzica	23	14	17	20	15	— 5
Totale	1101	841	583	799	792	— 7
Scarico nei porti di Danzica	494	284	185	249	240	— 9
Gdynia	320	332	296	464	466	+ 2
Totale	814	616	481	713	706	— 7

L'esportazione del carbone fossile in aprile è in diminuzione di 7 mila tonn. e segnawa 792 mila t., però di fronte all'aprile a. s. è in aumento di 209 mila (35.85%). La diminuzione dell'esportazione concerneva esclusivamente la regione della Slesia, da cui furono esportate 675 mila tonn., cioè 22 mila in meno, perchè dalla regione di Dąbrowa furono esportate 117 mila tonn. quindi 15 mila tonn. in più di fronte a marzo. L'esportazione dalla regione di Cracovia non ha superato 1000 tonn.

Dalla quantità totale furono esportate verso mercati dell'Europa Centrale 74 mila tonn. (7 mila in meno di fronte a marzo) e la diminuzione dell'esportazione concerneva principalmente l'Austria, e in un grado minore la Cecoslovacchia e l'Ungheria. L'esportazione verso i mercati scandinavi segnava 254 mila tonn. (l'aumento di 19 mila tonn. e il miglioramento dell'esportazione concerne tutti i paesi, compresi in questo gruppo di mercati, tranne la

Danimarca, verso la quale l'esportazione e in diminuzione di 7 mila tonn. Verso i mercati baltici nel mese di aprile non ci fu esportazione. Verso i mercati dell'Europa Occidentale l'esportazione e in diminuzione di 4 mila tonn. cioe segna 233 mila tonn., mentre sono in diminuzione l'esportazione verso l'Irlanda, la Svizzera e l'Olanda, in aumento invece quelle verso la Francia e il Belgio. E pure in diminuzione di fronte al mese precedente l'esportazione verso i mercati dell'Europa Meridionale, e cioe di 16 mila tonn., segnando 160 mila tonn., specie per la diminuita esportazione verso l'Italia. L'esportazione verso i mercati extra-europei nel mese di aprile e in aumento di 42 mila tonn., segnando 27 mila tonn. Quanto al carbone per navi — la sua esportazione e in aumento di 2 mila tonn. segnando 29 mila tonn., mentre l'esportazione verso la Citta libera di Danzica e in diminuzione di 5 mila tonn., segnando 15 mila tonn.

La partecipazione dei singoli mercati nell'esportazione totale nel mese di aprile di fronte a marzo si presenta come segue (in %%)

	Marzo	Aprile
I mercati dell'Europa Centrale	10.14	9.34
I mercati scandinavi	29.41	32.07
I mercati baltici	—	—
I mercati dell'Europa Occidentale	29.66	29.42
I mercati extra-europei	2.88	3.14
Il carbone per navi	3.38	3.66
Citta libera di Danzica	2.50	1.90

GLI ACCORDI ECONOMICI TRA LA POLONIA E LA GERMANIA.

(Układy gospodarcze pomiędzy Polską a Niemcami).

In rapporto alla firma del protocollo tedesco-polacco con il quale si normalizzano le relazioni fra i due Paesi, si sono conclusi due importanti accordi concernenti l'industria siderurgica e le compagnie di navigazione. In virtu del primo accordo, negoziato a Dusseldorf, l'industria polacca ha ottenuto dalla Germania un contingente d'importazione stabilizzatosi a 0,7% delle vendite totali di prodotti siderurgici sul mercato interno tedesco, circa 30.000 tonn. Inoltre l'industria polacca ha ottenuto un contingente di 2.400 tonn. d'acciaio speciale. D'altra parte, la Germania fornira alle fonderie polacche il 21% delle loro importazioni di ferramenta. L'accordo restera in vigore sino al 1937, ma può essere denunciato prima del termine stabilito, da una delle due parti. L'accordo delle compagnie di navigazione prevede la ripartizione del traffico fra i porti polacchi e germanici. Le compagnie polacche parteciperanno a questo traffico nella misura del 50%, se il prezo non e inferiore a 100.000 tonn. L'accordo ha la durata di sei anni. Con questo accordo la compagnia „Żegluga Polska" ha messo in esercizio una nuova linea, che leghera il porto di Gdynia al porto di Amburgo.

GLI SCAMBI COMMERCIALI POLACCO-FRANCESI.

(Stosunki handlowe polsko-francuskie).

Dalle statistiche ufficiali francesi per i due primi mesi di quest'anno, gli scambi commerciali tra la Polonia e la Francia marcano una tendenza ad equilibrarsi. In effetto, le esportazioni polacche in Francia accusano in rapporto al periodo corrispondente del 1933, una diminuzione di 2 milioni di franchi, passando a 36 milioni di franchi, mentre che le forniture francesi alla Polonia sono aumentate di 9 milioni raggiungendo i 34,4 milioni di franchi.

IMPORTAZIONE DI FIORI FRESCHI OLANDESI A MEZZO AEROPLANO.

(Przywóz świeżych kwiatów holenderskich samolotami).

Il Ministero delle finanze polacco, di concerto con il Ministero per l'industria e commercio, ha deciso di consentire la importazione di fiori freschi provenienti dall' Olanda, mediante aeroplano, con trasbordo a Berlino, e cioe a condizione che venga presentato il certificato di origine olandese della merce. Inoltre, gli importatori dovranno produrre il permesso d'importazione relativo all'Olanda.

MARCATURA DI PRODOTTI NAZIONALI IN POLONIA.

(Znakowanie wyrobów krajowych w Polsce).

A norma di una legge pubblicata nello „Dziennik Ustaw" n. 31 del 13 aprile u. s., il Ministro per l'industria e il commercio è stato autorizzato a consentire la marcatura di prodotti nazionali al fine di distinguerli per il consumatore.

Il medesimo Ministro stabilira, in sede di regolamento, le condizioni per ottenere il diritto all'applicazione del marchio, oltre alle norme per la denominazione dei rispettivi prodotti e per la tenuta di un apposito registro, nel quale saranno iscritte le concessioni dell'applicazione del marchio.

Il provvedimento di cui si tratta, entrera in vigore a partire dal 13 luglio p. v.

LA PRODUZIONE FRUTTICOLA DELLA POLONIA.

(Produkcja owoców w Polsce).

Dai dati approssimativi giuntici, la Polonia produce annualmente 110.000 tonnellate di mele, 40.000 tonn. di pere e 30.000 tonn. diverse. La produzione nazionale, non arriva così a coprire il fabbisogno nazionale, perciò la Polonia deve importare annualmente da 15 a 20 mila tonn. di frutti dalla regione temperata.

ESPORTAZIONE DI CEREALI.

(Wywóz zboża).

La Polonia ha esportato nel mese di marzo 54.693 tonn. di cereali, di cui 33.785 tonn. di segala, 3.352 tonn. di frumento, 17.306 tonn. di orzo e 249 tonn. di avena. Nei confronti del mese precedente le esportazioni di cereali hanno accusato un aumento di 3 mila tonn.

IL COMMERCIO ESTERO DELLA POLONIA NEL I TRIMESTRE 1934.

(Handel zagraniczny Polski w I kwartale 1934 r.).

Dai dati provvisori dell'Ufficio Centrale di Statistica, la Polonia ha importato nel I trimestre di quest'anno 194.5 milioni di zloti di merce ed ha esportato per 237.2 milioni. Nel corrispondente trimestre 1933, il valore delle importazioni è aumentato di 14.9 milioni e quello delle esportazioni di 24.1 milioni di zloti.

Il saldo eccedente della bilancia commerciale e in questi primi tre mesi di 42.8 milioni di zloti contro 33.5 milioni dei tre primi mesi del 1933.

ORDINAZIONE DI ROTAIE PER LE FERROVIE BRASILIANE.

(Zamówienia szyn dla kolei brazylijskich).

Il governo brasiliano ha passato alle officine polacche una ordinazione di rotaie per le ferrovie dello Stato del Rio Grande do Sul. L'ordinazione che e di 600 km. di rotaie comporta un valore di 12 milioni di milreis. Bisogna rilevare che questa somma sara regolata con l'esportazione in Polonia di cuoio, riso ed altri prodotti.

LA COSTRUZIONE DI UN GRANDE MACELLO A GDYNIA.

(Budowa wielkiej rzeźni w Gdyni).

Si annuncia da Gdynia, che un gruppo di capitalisti privati hanno fatto al municipio di Gdynia l'offerta per costruire in quella citta un grande macello moderno. Il macello verrebbe costruito, in maniera da poterlo ingrandire piuttardi e trasformare una parte di esso in fabbrica di conserve di carne. Il costo totale dei lavori sorpasserebbe i due milioni di zloti.

LE SOCIETA' STRANIERE A GARANZIA LIMITATA IN POLONIA.

Il giornale delle Leggi pubblica una disposizione del Consiglio dei Ministri relativo alle Società Straniere a garanzia limitata che si stabiliscono in Polonia. La nuova disposizione prevede per l'ammisione di queste societa una procedura analoga a quella prevista per le societa anonime, nonche l'autorizzazione del ministero del commercio e industria.

LA PRODUZIONE DELLE RAFFINERIE POLACCHE NEL 1933.

(Produkcja Polskich Rafineryj Naftowych w 1933 r.).

Dalle statistiche pubblicate recentemente, le raffinerie di nafta in Polonia hanno prodotto nel 1933, 520.574 tonn. di derivati contro 502.054 tonn. del 1932 cioe un aumento del 4%. La produzione dei prodotti particolari è illustrata dalle seguenti cifre

	tonnellate 1932	1933
Benzina	90.692	91.343
Petrolio	174.333	160.381
Olii per motore	101.443	105.355
Lubrificante	80.352	73.655
Paraffina	29.241	27.541
Candele	328	263
Asfalto	22.184	19.138
Coke	6.719	7.708
Sotto prodotti e residui	12.175	13.539
Vaselina	3.107	3.131

Le vendite di derivati sul mercato nazionale nello scorso anno sono diminuite a 335.199 tonn. contro 352.142 nel 1932, mentre che le esportazioni si sono elevate a 227.017 tonn. contro 222.324 tonn, dell'anno precente.

LE SOCIETA' PETROLIERE POLACCHE REGOLANO I CREDITI AUSTRIACI.

(Polskie spółki naftowe płacą długi austrjackie).

In seguito alle conversazioni svoltesi fra la Societa di Sconto della Bassa Austria e le Societa Małopolska e Societa francese dei petroli, si e addivenuto ad un accordo per il quale si e stabilito di rimborsare i crediti concessi dalle banche austriache all'industria petroliera della Galizia.

ESPORTAZIONE COMPENSATIVA DI PARAFFINA.

(Wywóz kompensacyjny parafiny).

A norma del comma 2 paragrafo 2 del decreto del Ministero delle finanze polacco, dell'11 ottobre 1933, e stata ammessa la esportazione compensativa di paraffina verso i mercati di vendita transoceanici, con validità dal 1° marzo corrente.

APPROVVIGIONAMENTO PER LE MOTONAVI A GDYNIA.

(Zaopatrywanie w naftę statków w Gdyni).

Visto il numero sempre maggiore dei batelli a motore nel porto di Gdynia le autorita del porto hanno deciso di procedere alla costruzione di nuove installazioni, destinate a facilitare l'approvvigionamento delle navi a nafta.

UNA NUOVA SONDA AL LAVORO.

(Nowe wiercenia naftowe).

La sonda „Bitumen" appartenente alla Societa Małopolska e entrata in funzione ad una profondita di 1.458 m. con una produzione iniziale di 6 tonnellate di nafta al giorno.

IL NUMERO INDICE DELLA PRODUZIONE INDUSTRIALE IN POLONIA.

(Wskaźnik produkcji przemysłowej w Polsce)

L'indice della produzione industriale, dai dati pervenuti dall'Istituto delle Ricerche sul movimento generale degli affari si e stabilito nel mese di marzo a 61.6, ciò che rappresenta nei riguardi del mese precedente un aumento dell'1%. Nello stesso tempo e superiore dell'11% della media del 1933 e del 15% sulla media del 1932.

L'INDUSTRIA DEL PETROLIO NEL MESE DI MARZO.

(Przemysł naftowy w marcu).

L'estrazione di nafta nei tre bacini petroliferi della Polonia ha marcato nel mese di marzo un considerevole aumento che ha raggiunto le 44.433 tonn. contro 40.278 tonn. del mese precedente. La produzione dei derivati e egualmente aumentata, toccando 42.138 tonn. contro 40.472 tonn. del mese precedente. Le vendite sul mercato interno sono state di 23.348 tonn. contro 22.919 tonn. del mese precedente e le esportazioni sono passate da 12.267 del febbraio a 19.905 tonn.

AUMENTO DELLA PRODUZIONE DI ZINCO.

(Zwiększenie się produkcji cynku).

La produzione di zinco, nel mese di marzo e stata di 8.143 tonn., aumentando del 17% nei confronti del mese precedente e del 23.2% nei riguardi del 1933. Le esportazioni si sono raddoppiate raggiungendo 9.227 tonn. contro 4.523 tonn. del mese di febbraio.

VENDITE D'ALCOOL IN POLONIA.

(Sprzedaż spirytusu w Polsce).

Le vendite d'alcool in Polonia hanno raggiunto nel corso dell'esercizio 1933/34 45.8 milioni di zloti per alcool puro. Si rileva che nei confronti con l'esercizio precedente dette vendite hanno subito un aumento del 13.2% per l'alcool commestibile e del 69.5% per l'alcool industriale.

L'INDUSTRIA SIDERURGICA NEL MESE DI MARZO.

(Przemysł żelazny w marcu).

La produzione delle fonderie polacche ha marcato nel mese di marzo un aumento considerevole. La produzione di ghisa e passata a 29.628 tonn., aumentando del 12.56% sul mese precedente; la produzione d'acciaio a 66.954 tonn. aumentando del 17.81%; la produzione dei laminati a 49.470 tonn. aumentando del 20%. Le vendite sul mercato interno, in seguito all'assenza di ordinazioni governative sono diminuite a 14.218 tonn., mentre le esportazioni sono aumentate del 61%, passando a 20.704 tonn.

NUOVE CONDIZIONI DI VENDITA DEL SINDACATO SIDERURGICO POLACCO.

(Nowe warunki sprzedaży, ustalone przez Syndykat hutniczy w Polsce).

Dal 15 aprile sono entrate in vigore le nuove condizioni di vendita del Sindacato Siderurgico Polacco per i laminati. Il Sindacato ha abolito gli impegni sui prezzi e le condizioni di fornitura finora valevoli. Tutte le vendite

vengono ora fatte dallo stesso Sindacato per quantitativi minimi di un vagone.

Se l'acquirente vuole i prodotti di una certa determinata officina, si applica un sopraprezzo del 5%. Lo sconto di cassa è del 2%, altri sconti dipendenti dall'entita dell'ordinazione vanno dal 2 al 4%. Inoltre vengono concessi sconti regolati sul volume delle vendite, che vengono bonificati alla fine dell'anno. Per un consumo annuo da 1.000 a 5.000 tonn. lo sconto va da 2 a 6 zloti per tonn. Quest'ultimo sconto viene concesso soltanto all'industria rilavoratrice.

L'ARTIGIANATO IN POLONIA.

(Rzemiosła w Polsce).

Lo sviluppo dell'artigianato polacco si e fatto particolarmente notare negli ultimi anni nonostante la crescente industrializzazione del paese. Attualmente la Polonia conta all'incirca 1.350.000 artigiani appartenenti alle varie branche della produzione raggruppata in 400.000 laboratori e botteghe. Il valore medio annuale della produzione artigiana ascende ad oltre 3.000.000.000 di zloti polacchi (6 miliardi e 200 milioni di lire italiane). La nuova legge economica riconoscendo l'importanza dell'elemento artigiano in Polonia ha riconosciuto alle Camere degli artigiani dei diritti speciali equiparando l'artigianato all'industria ed all'agricoltura.

LA NUOVA SONDA DELLA „MAŁOPOLSKA".

(Nowe wiercenia, podjęte przez Sp. Akc. „Małopolska").

La Società Malopolska ha messo in funzione una nuova sonda „Stateland — 28 — Sobieski" installata sui terreni petroliferi di Borysław, appartenenti alle foreste demaniali.

LA RIESPORTAZIONE DI ARANCI.

(Reeksport pomarańczy).

Nel N. 7, del 15 aprile la rivista „KUPIEC KOLONJALNY, SPOŻYWCZY I DELIKATESOWY" (Il commerciante di articoli coloniali, commestibili e delicatezze") di Poznań ha pubblicato quanto segue:

Come abbiamo gia annunciato in uno degli ultimi numeri, nel mercato di agrumi e particolarmente in quello di aranci, si è creata una situazione difficilissima. Il mercato interno non può collocare la grande quantita di aranci importati, di modo che gli importatori per evitare maggiori danni, riesportano gli aranci. Nell'ultima settimana sono state riesportate in Germania dalla Societa d'Auzione per Frutti meridionali 2.500 casse d'aranci.

La causa della poca ricerca sul mercato nazionale di frutti e anzitutto il dazio troppo elevato. Perciò gli aranci sono inaccessibili alle masse della popolazione che si limitano a consumare i frutti nostrani durante il massimo raccolto dei medesimi e ai migliori prezzi in autunno.

La situazione in Cecoslovacchia si presenta ben diversamente. A Cieszyn, in Cecoslovacchia, si vende 1 kg. di aranci per 3 corone, equivalenti a 80 groszi, presso a poco il prezzo come in Germania. Dai nostri vicini il dazio per gli aranci e parecchie volte, anzi qualche diecina di volte più basso, perciò il consumo e molto forte.

Da noi — in seguito alla muraglia cinese — costituita dal dazio il fabbisogno del mercato interno è sensibilmente diminuito. Varsavia nel periodo invernale consuma mensilmente circa 100.000 kg. di aranci. Negli anni che precedettero la crisi il consumo della capitale arrivava a 400.000 kg. di aranci mensilmente. Quindi il ribasso di consumo è forte. Il fabbisogno del mercato interno non può essere aumentato se non col ribasso del dazio per gli aranci; in questo modo gli importatori non saranno esposti alle perdite, relative al lungo magazzinaggio, ne alla riesportazione, mentre lo Stato proseguirà per la via normale.

LEGISLAZIONE DOGANALE

DECRETO DEL 31 MARZO 1934 SUI DAZI DI FAVORE.

(Rozp. z dn. 31 marca 1934 w spr. ceł ulgowych).

In base all'art. 7 punto b) della legge 31 luglio 1924 sul procedimento doganale (Dz. U. R. P. N. 80 pos. 777) nel tenore conferitole col decreto del Presidente della Repubblica del 9 ottobre 1933 (Dz. U. R. P. n. 76 pos. 554) si dispone quanto appresso:

§ 1. — All'importazione delle merci sottoelencate si riscuote, col permesso del Ministro delle Finanze, un dazio di favore nell'ammontare seguente:

Voce della tariffa doganale d'importazione	Denominazione della merce	Dazio di favore per 100 kg. in zloty
ex 576	Tessuti, eccettuati, quelli di seta artificiale: ad uno o piu colori, larghi al massimo cm. 58, muniti agli orli di una costola ad armatura reps larga almeno 5 mm., destinati per la fabbricazione di ombrelli, pesanti per metro quadrato:	
	a) oltre grammi 120 . . .	1.500.—
	b) 120 g. e meno . . .	2.000.—
1085 ex p. 10	Parti di macchine per molini:	
	di cilindri	90.—
	di aspiratori, macchine sgusciatrici, sgusciatrici automatiche, macchine per la pulitura e stacciatura del tritello nonche macine per il miglio . .	110.—
	di setacci piani . . .	80.—
	di macchine per stacciare, di cilindri e di altre macchine per molini non particolarmente nominate	160.—
ex 1099	Apparecchi elettrici di avviamento ed illuminazione per automobili tergicristalli elettrici; segnali elettrici; indicatori di direzione elettrici per automobili . .	500.—
1107 ex p. 1	Apparecchi elettrici da avviamento	500.—

§ 2. — Il presente decreto entra in vigore il giorno stesso della sua pubblicazione ed e valido fino a revoca.

„Dziennik Ustaw" N. 31 del 13 aprile 1934, pos. 283

RIDUZIONI DI DAZI DOGANALI.

(Zniżka stawek celnych)).

Con decreto del Ministero delle finanze, di concerto con i Ministeri dell'industria e del commercio, nonche dell'agricoltura, pubblicato nella „Dziennik Ustaw" in data 24 marzo corr., è stato stabilito che all'importazione dei prodotti piu sotto indicati si applicherà il dazio normale nelle seguenti percentuali:

N. della tariffa dog. polacca	Denominazione della merce	% del dazio normale
23 ex p. 1	Noccioli di albicocche . .	40 —
202	Cera bituminosa con un punto di fusione di 75 gradi celsio, per scopi industriali, con il permesso del Ministero delle finanze:	

N. della tariffa dog. polacca	Denominazione della merce	% del dazio normale
	ex 1) imbianchita . . .	20 —
	ex 2) altra	35 —
229 p. 2	Pane azimo, con il permesso del Ministero delle finanze . .	50 —
410 ex p. 2	Pirolusite in polvere per scopi industriali, con il permesso del Ministero delle finanze .	esente
490 ex p. 1	Prodotti chimici inorganici non specialmente nominati, impiegati quali catalizzatori per l'ammoniaca sintetica, con il permesso del Ministero delle finanze	esenti
490 ex p. 2	Fosfato tricalsilico . . .	10 —
927 p. 1	Avanzi di ghisa importati dagli alti forni	5 —
1113 ex p .2 c)	Locomotive elettriche a scartamento ridotto per le miniere, con il permesso del Ministero delle finanze	35 —

Il presente provvedimento e entrato in vigore il giorno della sua pubblicazione e sarà applicato a tutto il 30 aprile.

DECRETO DEL 17 APRILE 1934 SULLA RIDUZIONE DOGANALE PER LE MELE FRESCHE.

(Rozp. z 17 kwietnia 1934 r. o zniżkach celnych na świeże jablka).

In base all'art. 7 punto b) della legge 31 luglio 1924 sul procedimento doganale (Dz. U. R. P. n. 80 pos. 777) nel tenore conferitole con il decreto del Presidente della Repubblica del 9 ottobre 1933 (Dz. U. R. P. n. 78 pos. 554) si dispone quanto appresso:

§ 1. All'importazione delle merci sottoelencate viene percepito il dazio di favore il cui ammontare viene fissato come segue:

53	Mele fresche in imballaggi d'ogni specie da 15 fino ad 80 kg. importate dal 16 aprile al 15 maggio compreso con il permesso del Ministro delle Finanze	65.—

§ 2. Il presente decreto entra in vigore il giorno stesso della sua pubblicazione e resta valido fino al 15 maggio 1934 inclusivamente.

„Dziennik Ustaw" n. 34 del 20 aprile 1934 Pos. 315.

DECRETO DEL 30 MARZO 1934 CIRCA LA MODIFICA PARZIALE DEL DECRETO IN DATA 19 NOVEMBRE 1928 SUL RIMBORSO DI DAZIO ALL'ESPORTAZIONE DI MACCHINE TESSILI.

(Rozp. z 30.III.1934 w sprawie zwrotu cel przy wywozie maszyn włókienniczych).

In base all'art. 7 punto d) della legge 31 luglio 1924 sul procedimento doganale (Dz. U. R. P. n. 80 pos. 777) si dispone quanto appresso:

§ 1. Il paragrafo 1 del decreto dei Ministri delle Finanze, dell'Industria e Commercio e dell'Agricoltura in data 19 novembre 1928 sul rimborso di dazio all'esportazione di macchine tessili (Dz. U. R. P. n. 96 poss. 851) nel tenore conferitole con il decreto 7 ottobre 1933 (D. U R. P. n. 79, pos. 563), assume il seguente tenore:

„All'esportazione all'estero di macchine tessili e loro parti, fabbricate in paese, viene accordato il rimborso di dazio precedentemente corrisposto per i materiali importati dall'estero e usati nella fabbricazione di tali merci, nella misura seguente: per 100 kg. di macchine tessili: telai (telai meccanici), macchine ausiliarie (Jacquard, con sistemi di licci o lame), macchine per la filatura, per la preparazione di tessuti e per l'appretto; torchi idraulici per la rifinitura di prodotti tessili; macchine di centrifugazione per la rifinitura di prodotti tessili; apparecchi di essiccazione per materie tessili, filati, tessuti, nominati alla pos. 1058 pp. 1, 4; alla pos. 1059; alla 1060 p. 1 lett. b, c e p. 2 lett. a, b; alla pos. 1061 pp 1— 5, 7; alla pos. 1063; alla pos. 1065, alla pos. 1054 alla pos. 1073; alla pos. 1079 p. 2 nonche parti di tali macchine, zl. 29".

§ 2. Il presente decreto entra in vigore il terzo giorno dopo la sua pubblicazione.

„Dziennik Ustaw" n. 29 del 9 aprile 1934 Pos. 240.

RIMBORSO DI DAZI ALL'ESPORTAZIONE DI LAMINATI IN ACCIAIO.

(Zwrot ceł przy wywozie stali walcowanej).

Con decreto del Ministero delle finanze polacco, pubblicato nello „Dziennik Ustaw" n. 18-143 in data 7 marzo u. s., e stato stabilito che all'esportazione di prodotti piu sotto indicati viene concesso il rimborso dei dazi assolti sulle materie prime e sui semi-lavorati impiegati nella rispettiva produzione, nella seguente misura:

N. della tariffa dog.	Denominazione della merce	Zloty per 100 kg.
7	Acciaio affinato e i suoi lavori:	
	a) leghe di acciaio con una solidita di oltre 55 kg. per mmq. delle componenti di cui alla voce 931 della tar. dog. di importazione, anche acciaio al carbonio e al manganese con un contenuto di carbonio di meno di 0,65% o con un contenuto di manganese di meno del 6%, ma con una solidita di oltre 70 kg. per mmq., in forme fuse greggie e laminate, in verghe, anelli, profilati, lamiere e nastri; forme fuse e prodotti forgiati, pressati, e impressi di acciaio di qualsiasi specie della solidita di oltre 70 kg. per mmq. . . .	9
	b) acciaio al carbonio e al manganese con un contenuto di carbonio di meno di 0,65% o con un contenuto di meno del 6%, ma con una solidita di oltre 55 e fino a 70 kg. per mmq. in forme fuse greggie e laminate in verghe, anelli, profilati, lamiere e nastri; forme fuse e prodotti forgiati, pressati e impressi di acciaio di qualsiasi specie, con una solidita di oltre 55 e fino a 70 kg. per mmq. .	6

Il provvedimento si applica con validita dal 10 marzo u. s.

RIMBORSO DEI DAZI ALL'ESPORTAZIONE DI RISO DECORTICATO BRILLATO.

(Zwrot ceł przy wywozie ryżu łuszczonego).

Con provvedimento del Ministero delle finanze polacco pubblicato nello „Dziennik Ustaw" n. 29 in data 9 aprile corr., e stato stabilito che il par. 1 del decreto del Ministero delle finanze del 9 settembre 1931 concernente la restituzione dei dazi all'esportazione di riso decorticato, brillato, nonche di prodotti del riso, nel testo del decreto 29 novembre 1932, assume il seguente tenore:

„All'esportazione all'estero di riso decorticato, brillato, di farina di riso di qualsiasi specie, di semolino di riso, come pure di polvere di riso viene accordata la restituzione dei dazi pagati sul riso decorticato, ma con lolla, non brillato, importato dall'estero, nella seguente misura:

per 100 kg. di riso decorticato, polito, di farina di riso di qualsiasi specie, di semolino e polvere di risó, zloty 3,60".

Il provvedimento in parola si applica con validità dal 1° aprile u. s.

I DIRITTI DI DOGANA NEGLI SCAMBI POLACCO - TEDESCHI

(Stawki celne przy wymianie handlowej polsko-niemieckiej).

In virtu dell'accordo economico tra la Polonia e la Germania firmato il 15 marzo, le merci polacche importate in Germania acquisteranno i diritti autonomi normali, della I rubrica della tariffa doganale germanica. Le merci tedesche, entranti in Polonia, beneficeranno a lor volta dei diritti autonomi della II colonna della tariffa polacca (diritti non convenzionali).

TASSA DI MANIPOLAZIONE DOGANALE.

(Opłaty manipulacyjne przy odprawie celnej).

Con provvedimento del Ministero delle finanze polacco, pubblicato in data 20 marzo corr., e stata aggiunta la seguente nota all'articolo 15, paragrafo 2, comma 1, del decreto dei Ministeri delle finanze, dell'industria e [illegible] commercio dell'11 giugno 1920, concernente la tariffa doganale, nel testo del decreto 10 ottobre 1933.

Nota: Nei riguardi delle merci di cui alle voci [illegible] (mele fresche) e 60, punto 3, (aranci, mandarini) viene stabilita una tassa di manipolazione nella misura del 5% dell'ammontare dei dazi e per le merci di cui alla vo[illegible] 60, punto 4 (limoni) del 2% di detto ammontare, qualora tali merci vengano importate, via mare, attraverso i porti del territorio doganale polacco e in quanto vengano acq[illegible]state alle aste che hanno luogo in detti [illegible] aste [illegible]g[illegible]nizzate a norma delle vigenti disposizioni concernenti le mostre e le fiere economiche.

Il provvedimento di cui si tratta e andato in vigore il giorno della sua pubblicazione e sara applicato [illegible] a tutto il 31 maggio p. v.

COMUNICAZIONI

RINNOVAMENTI E SVILUPPI DELLA MARINA MERCANTILE POLACCA.

(Rozwój marynarki handlowej w Polsce).

Le autorita marittime polacche hanno stabilito un programma di rinnovamento e di sviluppo della marina mercantile polacca, nello spazio di dieci anni.

Queste programma iniziatosi gia da due anni, prevede la costruzione di diciassette nuova navi per la flotta mercantile. Conformemente questo programma, la Compagnia di Navigazione „Żegluga Polska" ha fatto costruire due nuovi vapori „Śląsk" e „Cieszyn", per il servizio regolare Gdynia — Rotterdam — Anversa e la Compagnia Polacco - Britannica tre piroscafi, dei quali i due primi „Lublin" e „Lwów", navigano gia sulla linea Gdynia e Danzica — Hull, mentre in terzo „Lech" varato quest'anno ha preso servizio il 21 di marzo.

La Compagnia Transatlantica Gdynia — America ha comandato due motonavi di 15 mila tonn. ciascuna ai Cantieri italiani di Monfalcone.

Mentre da una parte si costruisce la nuova flotta, d'altra parte si vendono i vecchi piroscafi per cui il loro mantenimento in linea non sarebbe stato conveniente. Così la Compagnia Polacco - Britannica ha venduto ultimamente, in condizioni vantaggiose, il vapore „Rewa", costruito nel 1906.

Bisogna rilevare che la modernizzazione degli impianti a bordo dei piroscafi, ha avuto per effetto un aumento del traffico delle linee regolari. Così che la media mensile di trasporti effettuati dalla „Żegluga Polska" e dalla „Compagnia Polacco - Britannica" e passata da 14.300 tonn. nel 1932 a 18.300 tonn. nello scorso anno.

IL TONNELAGGIO MERCANTILE POLACCO.

(Tonaż morskiej żeglugi handlowej w Polsce).

La Polonia mercantile sul mare continua a conseguire i progressi sviluppando gradatamente le proprie forze. Attualmente la marina mercantile polacca conta 72 navi dal tonnelaggio complessivo di 64 mila 953 tonn. Di questa cifra soltanto 26 navi registrano un tonnelaggio superiore a 1000 tonn. L'animazione dei trasporti marittimi continua a registrare la costante tendenza crescente ed in seguito a questo fenomeno la compagnia di navigazione „Żegluga Polska" ha proceduto al riarmo di tre navi tenute disarmate nel porto Gdynia sin dallo scorso anno.

LA NUOVA LINEA POLONIA — SVEZIA.

(Nowa linja morska pomiędzy Polską a Szwecją).

A partire dal mese di maggio la compagnia di navigazione „Navigation Svenska America Linien" iniziera un servizio regolare di navigazione fra la Polonia e la Svezia. Il piroscafo partira da Stoccolma e tocchera prima di arrivare a Gdynia, Memel e Koenigsberg; nel ritorno Karlskrona. La durata del vioggio sara di sette giorni.

I CINQUE ANNI DI AVIAZIONE COMMERCIALE IN POLONIA.

(Pięć lat lotnictwa handlowego polskiego).

La Compagnia Polacca di Navigazione Aerea „Lot" ha festeggiato il 29 aprile il quinto anniversario della sua fondazione. L'aviazione commerciale polacca in questi suoi primi cinque anni di vita, ha avuto uno sviluppo costante e progressivo. Dal 1929 al 1933, gli apparecchi hanno effettuato 30.017 voli, con un percorso totale di 7.221.195 km. Il numero totale dei viaggiatori trasportati e stato di 71.896, i trasporti commerciali 701.395 kg. di bagagli, 1.095.658 kg. di merci, 158.869 kg. di coli postali e 99.058 kg. di giornali. Bisogna rilevare che nei riguardi della regolarita dei voli per il periodo intero si ha il 95%, mentre che per la sicurezza si ha la cifra imponente del 100%. Varsavia e collegata con le principali linee della rete aerea internazionale, come Tallin — Riga — Varsavia, Varsavia — Salonicco per Bucarest — Sofia, Varsavia — Vienna — Brno, Varsavia — Berlino. Tutto fa prevedere che durante la prossima estate verra iniziata una linea regolare Varsavia — Mosca.

COMUNICAZIONI AEREE VARSAVIA — BERLINO.

(Komunikacja lotnicza między Warszawą a Berlinem).

Il servizio regolare sulla linea Varsavia — Berlino si iniziera a partire dal 1 maggio. Conformemente all'accordo polacco - tedesco, la linea sara disimpegnata dagli apparecchi della compagnia polacca „Lot" e della tedesca „Luft-Hansa".

LA FIRMA DEL CONTRATTO TRA LA POLONIA E LA WESTINGHOUSE CO.

(Podpisanie umowy pomiędzy Polską a Westinghouse Co.).

Nel mese di aprile i delegati del Governo hanno firmato a Londra il contratto con la „Westinghouse Brake and Saxby Signal Co" relativo al credito di 130 milioni di zloti per l'adozione dei freni automatici sui vagoni merci delle Ferrovie polacche. Per la Polonia ha firmato il Sottosegretario al Ministero delle Finanze Koc.

CREDITO E FINANZE

I DIECI ANNI DELLA BANCA DI POLONIA.

(Dziesięciolecie Banku Polskiego).

Il 28 aprile l'Istituto d'emissione della Repubblica Polacca ha festeggiato il X anniversario della sua fondazione. La Banca di Polonia infatti ha aperto per la prima volta gli sportelli il 28 aprile 1924. La sua apparizione nella vita economica della Polonia e stata giustamente salutata come un coefficente poderoso di ricostruzione e di fiducia. Principalmente alla Banca di Polonia appartiene la conversione dei marchi carta e la stabilizzazione dello zloti. Operazioni, quindi importantissime e vitali per la giovane repubblica che stava, dieci anni fa, sistemando le sue basi su un terreno fertile e sicuro.

LA CIRCOLAZIONE FIDUCIARIA IN POLONIA.

(Obrót pieniężny w Polsce).

La circolazione fiduciaria totale era alla fine di marzo di 1.313 milioni di zloti di cui 955.4 milioni in biglietti della Banca di Polonia, 271 milioni in pezzi d'argento e 86.6 milioni in piccola moneta.

Nei riguardi del mese precedente la circolazione e aumentata di 28.7 milioni dei quali 16.3 milioni in biglietti, 10 milioni in pezzi d'argento e 1.5 milioni per la moneta divisionaria.

LO ZLOTI POLACCO QUOTATO UFFICIALMENTE A COPENAGHEN.

(Oficjalne notowanie złotego w Kopenhadze).

Nel mese di marzo lo zloti polacco e stato introdotto ufficialmente per la quotazione alla Borsa di Copenaghen.

I CAPITALI INGLESI IN POLONIA.

(Kapitały angielskie w Polsce).

I capitali inglesi in Polonia sono investiti in primo piano nell'industria tessile e nell'industria dello zucchero. Per ciò che concerne le banche, il capitale inglese e attualmente investito nella Anglo-Polski Bank di Varsavia (British Overseas Bank) nella Banca di Commercio di Varsavia, e nella Powszechny Bank Depozytowy.

IL BILANCIO DELLA BANCA DELLE SOCIETA' COOPERATIVE DI POZNAN.

(Bilans Banku Towarzystw Spółdzielczych).

La Banca dell'Unione delle Societa Cooperative di Poznań, centrale finanziaria del movimento cooperativo della Polonia, pubblica il bilancio dell'esercizio 1933, che si totalizza a 163,8 milioni di zloti. L'utile netto e di 88.140 zloti e sara versato nelle riserve.

LA QUOTAZIONE DEL MARCO TEDESCO A VARSAVIA.

(Notowanie marki niemieckiej w Warszawie).

In rapporto con l'introduzione dello zloti polacco alla quotazione ufficiale della Borsa di Berlino, la Borsa di Varsavia ha iniziato in questo mese la quotazione ufficiale del marco tedesco.

LA BORSA DI VARSAVIA NEL 1933.

(Giełda warszawska w 1933 r.)

La cifra globale degli affari della Borsa di Varsavia si e stabilita durante l'esercizio del 1933 a 507.5 milioni di zloti contro 570.9 milioni dell'anno precedente, ciò che rappresenta una diminuzione del 12%. La riduzione piu forte si e registrata nei biglietti di banca stranieri.

FIERE ED ESPOSIZIONI.

L'ESPOSIZIONE — FIERA DEL LINO A VARSAVIA.

(Targi lniane w Warszawie).

Dal 10 al 19 giugno avra luogo a Varsavia l'esposizione — fiera del lino, organizzata dal Museo d'Agricoltura e dell'Industria, e dalla Societa Laniera di Wilno. L'esposizione abbraccera la coltivazione del lino e la sua trasformazione industriale.

VARIE

LA VISITA DI S. E. BASTIANINI A CRACOVIA.

(Wizyta p. Ambasadora Bastianiniego w Krakowie).

Nel mese di maggio S. E. Bastianini, accompagnato dall'Ambasciatrice, ha visitato per la prima volta l'antica e gloriosa capitale della Polonia, dove tanti monumenti e tante bellezze ricordano, eternandola, la storia della collaborazione artistica, culturale e politica, italo-polacca.

Il viaggio, che pur non aveva alcun carattere ufficiale, ha assunto uno speciale significato di festosita, per le manifestazioni di entusiasmo e di fede a cui il rappresentante d'Italia fu fatto segno, soprattutto da parte della gioventu universitaria, tanto da assumere in qualche momento l'aspetto di vere dimostrazioni per l'Italia. L'Associazione studentesca „Amici dell'Italia", che conta numerosissimi aderenti e svolse un attivita molto feconda, ha organizzato infatti un solenne ricevimento nell'Aula Magna dell'Universita, dove alla presenza del Rettore e del Corpo Accademico fu consegnata una pergamena a S. E. Bastianini, e furono pronunziati discorsi inneggianti a quella che fu e sara la comprensione e la comune attivita dei due popoli.

L'associazione italo-polacca „Dante Alighieri" ha convocato un'accademia, durante la quale furono illustrate le fasi storiche dei rapporti fra la Polonia e l'Italia, sottolineando che la citta e l'Universita di Cracovia costituirono gli avamposti della civiltà di Roma ed affermando che quello che fu in passato, a tanta maggior ragione dovra esser anche in avvenire.

Gli allievi dei corsi di lingua italiana, delle scuole medie, dettero un saggio dei loro progressi, recitando dinanzi all'Ambasciatore qualche scena di teatro ed improvvisando poi una grande manifestazione all'indirizzo dell'Italia.

L'atmosfera di calda simpatia e di attaccamento alle tradizioni, che accompagnò in ogni momento la permanenza a Cracovia di S. E. Bastianini, ha dimostrato che fra la gioventu polacca l'interesse ed il consenso per quello che e l'Italia di oggi non è minore di quel che fu la stima e l'amicizia per l'Italia del passato.

LA POLITICA EMIGRATORIA ITALIANA NELL'ESAME DI UN POLACCO.

(Italska poltyka emigracyjna w oświetleniu polskiem).

A cura della rivista „Polityka Narodow" sono apparsi due opuscoli intitolati: „La politica italiana di emigrazione" e „La tutela dell'italiano all'estero" dovuti al consigliere economico dell'Ambasciata di Polonia a Roma e console generale di Polonia, comm. Romano Mazurkiewicz. Occorre premettere che l'autore da molti anni si e specializzato nella materia emigratoria ed ha scritto all'uopo vari studi interessantissimi basati su una lunga esperienza acquistata in America ed altrove.

Il comm. Mazurkiewicz esamina con grande scrupolosita ed obbiettivita la situazione emigratoria nei due periodi prefascista e fascista, mettendo in ampio ed eloquente rilievo tutti gli sforzi e tutte le misure prese dal Regime per avviare il problema emigratorio verso la sua logica ed indispensabile soluzione. Il secondo opuscolo e interamente dedicato all'esame dell'attività delle istituzioni preposte alla tutela dell'emigrante italiano all'estero. Ambedue i lavori, che si completano, costituiscono una preziosa fonte di informazione per i polacchi di tutto ciò che concerne l'attivita del Regime a favore di uno del principali problemi sociali, alla soluzione del quale sta lavorando attivamente anche la Polonia.

LE ASSICURAZIONI SOCIALI.

(Ubezpieczenia społeczne).

Seguendo le statistiche delle Casse di malattia polacche, il numero totale degli assicurati per casi di malattia si stabilivano nel 1933 a 4.046.97 individui. Le spese totali delle Casse di malattia sostenute per gli assicurati ascendono a 134 milioni di zloti.

KRONIKA

PRZEMYSŁ I HANDEL

HANDEL POLSKO-ITALSKI W R. 1933 i PIERWSZYCH 3 MIESIĄCACH 1934 R.

(Il commercio polacco - italiano nel 1933 e nei primi mesi del 1934).

Bilans handlu polsko-italskiego w r. 1933 wykazał saldo wybitnie dodatnie na korzyść przywozu z Italji. Wywóz bowiem wyniósł 24.9 milj. zł., przywóz — 38,2 milj. zł. Różnica zatem wynosi 13.3 milj. zł. Natomiast w r. 1932 saldo było wybitnie dodatnie na korzyść wywozu z Polski i wyniosło 4.4 milj. zł. Zmiany, jakie miały miejsce w przywozie i wywozie w latach 1932 — 1933, uwydatnia zestawienie następujące (w tys. zł.):

	Przywóz		Wywóz	
	kwint.	tys. zł.	kwint.	tys. zł.
1932	245.644	29.005	8.706.074	33.453
1933	271.665	38.255	9.559.193	24.909

Z powyższego zestawienia wynika, iż przywóz wartościowo wzrósł o 9.2 milj. zł., ilościowo zaś — o 26 tys. q., wywóz zmniejszył się wartościowo o 8.5 milj. zł., ilościowo natomiast wzrósł o 859 tys. q.

Odkładając szczegółową analizę obrotów handlowych polsko - italskich w r. 1933 do najbliższego numeru, zaznaczymy tutaj, iż dość znaczny wzrost przywozu w r. 1933 tłumaczy się głównie wydatnem powiększeniem się przywozu z Italji produktów spożywczych (z 13.1 do 20.8 milj. zł.), przedewszystkiem zaś tytoniu, którego w r. 1933 przywieziono za 12.362 tys. zł. (w r. 1932 — za 3.265 tys. zł.), co stanowi prawie trzecią część ogólnego przywozu z Italji. Natomiast przywóz pomarańczy i cytryn, tych najważniejszych artykułów wywozowych Italji z grupy produktów spożywczych, zmniejszył się: odnośnie do pomarańczy z 1.031 do 708 tys. zł., odnośnie zaś do cytryn z 5.311 do 4.081 tys. zł. Z innych artykułów przywozowych poważniejszym zmianom w kierunku zwyżkowym uległ jedynie przywóz samochodów i części samochodów, który zwiększył się z 1262 do 4.628 tys zł.

Co się tyczy wywozu, najwydatniej zmniejszył się wywóz artykułów spożywczych (z 12.2 do 4.8 milj. zł.), który też spowodował ogólny spadek wywozu. Natomiast wywóz węgla i produktów naftowych utrzymał się na poziomie r. 1933 (16.8 i 16.4 mil. zł.).

W pierwszych trzech miesiącach r. b. dynamika obrotów handl. polsko - italskich uległa radykalnej zmianie. Bilans handlu polsko - italskiego znowu zaczyna kształtować się na korzyść Polski. Przywóz bowiem wyniósł 7.077 tys. zł. (w r. 1933 — 6.816 tys. zł.), wywóz zaś — 7.680 tys. zł. (w r. 1933 — 7.051 tys. zł.).

Tłumaczy się to głównie wydatnem zmniejszeniem się przywozu z Italji artykułów spożywczych i przedewszystkiem tytoniu oraz owoców południowych.

Należy zauważyć, iż wobec tego, że z dn. 1 stycznia r. b. uległa zasadniczej zmianie klasyfikacja towarowa w statystyce handlu zagr. w związku z wejściem w życie nowej taryfy celnej, porównywanie danych statystycznych z r. b z r. ub. napotyka na pewne trudności.

W najbliższym numerze zamieścimy również szczegółowe omówienie dynamiki obrotów handlowych polsko - italskich w r. b.

POLITYKA INTERWENCYJNA ITALJI W PRZEMYŚLE WŁÓKIENNICZYM.

(Politica interventista nell'industria tessile).

(Wg. raportu Radcy Handlowego przy Ambasadzie R. P. w Rzymie).

Trudna sytuacja, w jakiej znalazł się w ostatnich czasach italski przemysł włókienniczy, skłoniła rząd do powzięcia w dn. 3 marca r. b. decyzyj „ratowniczych", które odnoszą się do przemysłu bawełnianego i jedwabnictwa.

Jeżeli chodzi o przemysł bawełniany, właściwa przyczyna jego niedomagań leży nie nazewnątrz, w ogólnie znanem zjawisku kurczenia się rynków zbytu, lecz raczej w warunkach wewnętrznych, w wadliwej organizacji przemysłowej oraz nadmiernych kosztach produkcji, które to przyczyny powodują, iż wywóz italski nie wytrzymuje konkurencji innych krajów, nie umiejąc się przystosować do nowej konjunktury ani poziomem cen, ani charakterystyką towaru.

W myśl postanowień rządu z dn. 3 marca Instytut Bawełniany Italski, który powstał w czasie kryzysu w przemyśle bawełnianym w r. 1912, otrzymuje osobowość prawną, wszystkie zaś fabryki, produkujące przędzę bawełnianą, przędzę z odpadków bawełny, wzgl. w połączeniu z innemi materjałami tekstylnemi, z samego prawa stają się uczestnikami Instytutu. Produkcja przędzy zostanie podporządkowana pewnym normom, przy uwzględnieniu możliwości konsumcyjnych rynku. Warunki sprzedaży oraz płatności będą jednolicie uregulowane. Pozatem będą również ustalone środki, mające na celu ułatwienie zbytu produktów bawełnianych oraz uproszczenie zagadnienia zaopatrzenia rynku w surowce.

Kryzys w jedwabnictwie italskiem wiąże się z drożyzną surowca krajowego, na którym pracuje italski przemysł jedwabniczy, nie zaś z przyczynami, dotyczącemi jego organizacji. Italja bowiem, która zmuszona jest importować bawełnę, jest sama producentką jedwabiu. Ponieważ jednak udział Italji w produkcji światowej jedwabiu stale maleje (z końcem wieku XIX produkcja italska wynosiła 18% światowej, w r. 1930 tylko 11%) przy równoczesnym wzroście udziału w niej produkcji Dalekiego Wschodu, zmniejsza się również możność Italji oddziaływania na poziom cen tego surowca. Choć ilościowo produkcja italska w ciągu ostatnich 50 lat kilkakrotnie wzrosła (z 1.506.000 kg. w r. 1887 do 5.289.000 w r. 1930), produkcja japońska przewyższa ją prawie 10 razy, faworyzowana sprzyjającemi warunkami klimatycznemi, które umożliwiły Japonji udoskonalić techniczną stronę hodowli jedwabników. Te czynniki natury technicznej, jak i niższy znacznie koszt produkcji, pozwalają Japonji operować niższemi cenami, niż ceny jedwabiu italskiego.

Wobec niepomyślnej konjunktury w latach ostatnich produkcja italska jedwabiu surowego obniża się o 50%, podczas gdy produkcja japońska w tym samym czasie wykazuje nieznaczne tylko wahania:

Produkcja jedwabiu surowego w milj. kg.:

	1929	1930	1931	1932
Italja	6.6	6.3	4.3	3.0
Japonja	42.3	42.6	39.0	36.0

Środkiem pomocy jest wprowadzenie z mocą do dn 15.VI.1935 premji ruchomej, wynoszącej niewięcej, jak 12

lirów od każdego kilograma jedwabiu, wyprodukowanego w Italji. Zarządzenie to stosuje się na r. 1933/34 do ilości maksymalnej 2.500.000 kg. jedwabiu, w r. 1934/35 do ilości 3.000.000 kg. Równocześnie zostają utworzone przy Radach Prowincjonalnych Gospodarstwa Korporacyjnego specjalne komisje, poświęcone sprawom hodowli jedwabników oraz przemysłu jedwabniczego.

Zarządzenie powyższe idzie zarówno po linji interesów hodowli, jak i przemysłu. Wyrażany jest pogląd, że w rezultacie premij ożywi się działalność przemysłu oraz podniesie sprawność hodowli, która pozwoli w przyszłości, przy zmniejszonych kosztach produkcji, łatwiej znosić obcą konkurencję.

NOWE ZAKAZY PRZYWOZU.

(Nuovi divieti d'importazione).

Rada Ministrów na posiedzeniu z dn. 14 kwietnia, na którem zapadł cały szereg doniosłych uchwał gospodarczych (zarządzenia oszczędnościowe), postanowiła rozciągnąć system pozwoleniowy na nasiona oleiste, miedź w sztabach i łomach, na wełnę surową oraz kawę.

Postanowienie powyższe motywowane jest koniecznością uregulowania przywozu niektórych towarów w związku z rozwojem obrotów handlowych z krajami pochodzenia tych towarów. Obok jednak tego względu na bilans nie bez znaczenia jest zapewne również i wzgląd fiskalny (opłaty od pozwoleń przywozowych), tembardziej, że import ogólny niektórych z tych artykułów, niezbędnych dla krajowej produkcji przemysłowej, jak n. p. wełny, znacznie wzrósł w ostatnim roku.

Rozporządzenie wykonawcze Ministra Korporacyj, wydane w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz Rolnictwa i Leśnictwa, powołuje do życia przy Ministerstwie Korporacyj specjalne komitety techniczne, opinjodawcze w sprawach udzielania pozwoleń przywozu.

W szczególności zadaniem komitetów powyższych będzie 1) proponowanie środków, warunków oraz przepisów kontrolnych, od których wydawanie pozwoleń będzie uzależnione oraz 2) wyrażanie opinji odnośnie celowości tworzenia towarzystw, instytutów oraz innych organizacyj dla handlu artykułami, których dotyczy dekret król. z dn. 14 kwietnia 1934 r.

Pozwolenia przywozu będzie wydawało Ministerstwo Finansów w porozumieniu z Min. Korporacyj.

IMPORT KONSERW MIĘSNYCH DO ITALJI.

(Importazione delle conserve di carne in Italia).

(Pg. raportu Konsulatu R. P. w Trieście).

W związku z możliwościami zbytu konserw mięsnych, winni eksporterzy uwzględniać wymagania rynku w zakresie opakowania konserw mięsnych, importowanych do Italji.

Wszystkie konserwy mięsne muszą być zaopatrzone w świadectwo pochodzenia i świadectwo weterynaryjne, wystawione przez kompetentną władzę kraju pochodzenia. Te dokumenty stwierdzają, że produkty pochodzą od zwierząt, uznanych za zdrowe przed ubojem.

Konserwy mięsne muszą być w dobrym stanie podczas wizyty sanitarnej na miejscu. Puszki i inne naczynia, zawierające te produkty, muszą być dobrze zamknięte i muszą być zaopatrzone w napisy jasne i niewymazalne, zawierające nazwę firmy lub markę fabryczną. Za odpowiednie są uważane tylko napisy, wyciśnięte lub drukowane lakiem na ogniu, lub jakimkolwiek innym sposobem przygotowane, które dają gwarancję, że nie mogą być podrabiane lub uszkodzone. Mogą być również używane etykiety t. zw. „złocone" silnie przymocowane do puszki w taki sposób, że nie mogą odlepić się. Zamiast całej nazwy firmy produkującej można podać tylko jej skrót; w tym wypadku te skróty muszą być zarejestrowane w kompetentnym urzędzie w Rzymie (Ufficio del marchio) i muszą o tem być powiadomione urzędy weterynaryjne na granicy i w portach.

Nie wolno oddawać do handlu i konsumcji produktów żywnościowych konserwowanych w puszkach lub innych naczyniach, jeżeli nie są zaopatrzone w następujące określenia:

a) jaki produkt zawierają,
b) rodzaj oliwy lub innej materji, użytej przy konserwacji,
c) ciężar netto zawartości,
d) nazwa firmy produkującej lub jej skrót,
e) miejsce i kraj pochodzenia.

WSPÓŁPRACA HANDLOWA Z KOLONJAMI.

(Collaborazione commerciale con le colonie).

Dekretem król. z dn. 12.II 1934, ogłoszonym w „Gazetta Ufficiale" z dn. 19.IV b. r., poddany został rewizji statut Izby handlowej italsko-kolonjalnej w Rzymie, która odtąd nosi nazwę „Italska Izba Handlu Kolonjalnego". Izba podlegać będzie ścisłej kontroli rządu za pośrednictwem Ministrów Kolonij oraz Korporacyj, stanowiąc ich organ pomocniczy w dziedzinie handlu kolonjalnego. W myśl nowego statutu Izby, celem jej będzie rozwinięcie oraz koordynacja stosunków handlowych, przemysłowych i rolniczych między [illegible] produkcyjnemi kolonij italskich oraz ich rynkami konsumcyjnemi. Terenem działalności Izby będzie zarówno Królestwo Italja, jak i kolonje, przyczem będzie ona współpracować z Izbą handlową Libji oraz urzędami gospodarczemi italskiej Afryki Wschodniej.

MOŻLIWOŚCI ZBYTU OWSA NA RYNKU ITALSKIM.

(Possibilità di vendita dell'avena sul mercato italiano).

W Italji istnieją możliwości zbytu owsa. Owies polski znajduje uznanie u odbiorców italskich, jednak jego cena jest — zdaniem firm odbiorczych — zbyt wysoka, aby znaleźć poważniejszych nabywców. Owies lżejszy „Plata" oferowany jest po cenie 60 szyl. cif. Genua, owies sowiecki cięższy po 70 szyl. W tranzakcjach wewnętrznych notowania owsa wynosiły w ostatnich czasach 50 — 55 lir za kg. Cło przywozowe wynosi 16 lir.

Polskie firmy eksportowe winny zwrócić uwagę na możliwości skorzystania z konjunktury, pamiętając, że od konkurencyjności cen zależy możliwość zbytu owsa polskiego na rynku italskim.

PRZEMYSŁ NAFTOWY W ITALJI W ROKU 1933.

(Industria petrolifera in Italia nel 1933).

W roku 1933 wyprodukowano w Italji mniej ropy, niż w roku poprzednim. Ilość wywierconych metrów była również mniejsza. Ogółem wyprodukowano w Emilji w Północnej Italji 2.060 cystern ropy surowej. Nowe wiercenia w sumarycznej ilości 24.6[illegible] m. dokonane celem wyrównania spadku produkcji starych szybów, były naogół niepomyślne. Mimo usilnych poszukiwań, prowadzonych przez państwową A. G. I. P., trwających w ramach programu pięcioletniego już drugi rok, nie udało się odkryć nowych pokładów naftowych.

S. A. „Petroli d'Italia", pracuje na znanych polach naftowych Montechino, Valleia i Gratera na południe od Piacenza. W okolicy Turynu założyła ona dwa szyby próbne i odwierciła ogółem 4.200 metrów. „Petroli d'Italia" wyprodukowała około 150 cystern niezwykle lekkiej ropy o ciężarze gatunkowym 0.765.

Towarzystwo „Societa Petrolifera Italiana" wierci w Salso Maggiore i w Vallezza na południe od Parmy, a pozatem dokonało próbnego wiercenia w Rile dell'Olio koło Voghera na szlaku Medjolan - Genua. Towarzystwo to

odwierciło ogółem około 10.000 metrów i wyprodukowało około 2.200 cystern ropy, oraz 33 cystern gazoliny.

Import olejów mineralnych do Italji odtwarza poniższe zestawienie:

	ropa surowa	benzyna	nafta	oleje smarowe	Odpadki i inne	Razem
	w cysternach po 10 tonn					
1929	5.980	38.680	16.160	8.090	59.260	127.910
1930	9.640	38.980	15.650	8.490	70.550	143.320
1931	10.150	36.570	14.750	7.290	80.420	149.180
1932	12.720	32.490	14.540	6.650	83.450	149.860
1933	13.520	29.080	13.730	6.690	108.390	171.420

WYTWÓRCZOŚĆ ITALSKICH RAFINERYJ.

(La produzione delle raffinerie italiane).

Ogólną wytwórczość rafineryj w Italji w ciągu ostatnich dwuch lat odtwarza poniżej zamieszczone zestawienie:

Rok		Benzyna	Nafta	Olej gazowy	Oleje smarowe	Oleje opałowe	Parafina	Asfalt	Koks
		w cysternach po 10 tonn							
1932	Z ropy importowej	15 690	3 260	2 340	2 190	12 750	65	1 160	3 160
	Z ropy krajowej	1 480	550			470			
1933	Z ropy importowej	16 300	4 220	2 260	2 510	13 840	75	1 490	3 440
	Z ropy krajowej	1 470	600			480			

PRÓBNY TRANSPORT POLSKIEGO CUKRU DO ITALJI.

(Trasporto di prova dello zucchero in Italia).

Na szwedzkim statku „Mansurja", utrzymującym stałą komunikację pomiędzy Gdynią a portami morza Śródziemnego, wysłano w tych dniach 200 ton cukru polskiego do italskich portów Neapolu i Genui.

USTAWODAWSTWO CELNE.

ZMIANA STAWEK CELNYCH.

(Modificazioni doganali).

„Gazetta Ufficiale" z dn. 18.IV. ogłasza dekret Ministerstwa finansów, przewidujący dodatkowy kontyngent wolnocłowy na azotan sodu, surowy, naturalny (poz. 715, b. 1 tar. cel.) w wysokości 300 ton na 1-e półrocze r. 1934 (obok istniejącego już poprzednio na mocy ustawy z dn. 29.VII.1931 kontyngentu w tejże wysokości).

Nr. 94-ty „Gazzetta Ufficiale" z dn. 23.IV. b. r. ogłasza dekret królewski z daty 9 kwietnia b. r., nr. 607, mocą którego ulegają rewizji stawki celne na drzewo oraz wyroby drzewne. Na podstawie dekretu tego cło na drzewo pospolite, surowe, dotychczas wolne od cła, wynosić będzie zasadniczo lit. 2.25 za 100 kg., zaś na drzewo bukowe i kasztanowe 3 lir. Drzewo półsurowe (wyczajnie obrobione siekierą) również bezcłowe dotychczas, będzie opłacać stawki 6 lir. (ogólnie) i 8 lir. (buk i kasztan), drzewo okrągłe i w polanach 9 i 12 lir. (przedtem 11 lir.), drzewo na zapałki 25 lir. (dotąd bez cła). Podwyższone zostały również stawki na specjalne gatunki drzew (legno fino). Stawka na dykty podwyższona została z 90 na 96 lir. za 100 kg., na drzewo opałowe na 2 lir. (bez cła), na węgiel drzewny 4 lir. (bez cła), mąkę drzewo — 5 lir. (3.65), wełnę drzewną — 10 lir. (7.35), klepki — 10 lir. (bez cła), wiosła — 10 lir. (bez cła). Dalsze podwyżki dotyczą łopat i żerdzi, beczek drzewnych, klepek na posadzki, mebli giętych oraz ich części i t. p.

Osobne uwagi do poszczególnych pozycyj, obejmujących drzewo surowe, przewidują kontyngenty celne, z uwagi na jego określone przeznaczenie, jak np. kontyngent 800.000 kwint. rocznie po 1 lir. za kwintal na drzewo surowe, przeznaczone do wyrobu celulozy, kontyngent desek z drzewa bukowego, grubości od 17 — 20 mm. do fabrykacji skrzynek na owoce eksportowe — 350.000 kwint. po 1.10 lir., podobnie dalszy kondyngent 120.000 q. deszczułek bukowych (poz. 604 a. 4) również na ten sam cel.

W tymże samym numerze „Gazzetta Ufficiale" z dn. 23.IV. znajduje się dekret ministerstwa finansów z daty 18 kwietnia 1934 r., zawierający warunki, na jakich udzielone będą pozowolenia na przywóz drzewa po cle zniżonem.

W kilku z wymienionych artykułów drzewnych zainteresowany jest również wywóz polski. Odnosi się to przedewszystkiem do dykt (których wywieźliśmy w ostatnim roku za ok. 500.000 lir.), a dalej do mebli giętych, drzewa skrzynkowego, klepek posadzkowych. Odbywające się właśnie rozmowy italsko - austrjackie każą przypuszczać, iż powyższe podwyżki mają m. in. na celu stworzenie wygodnego dla Italji materjału nogocjacyjnego, tak w dziedzinie preferencyjnej, jak i normalnych ceł konwencyjnych oraz kontyngentów.

„Gazzetta Ufficiale" z dn. 26.IV. ogłasza przy dekrecie z daty 16.IV. b. r. Nr. 620 dalsze podwyki stawek celnych. W szczególności stawka celna na olej z oliwy (poz. 125 e) zostaje ustalona na lir. 116.50 (współczynnik 0.8), przyczem jednak możliwe jest uwolnienie od cła specyficznego oleju, na cele przemysłu rybnego (na warunkacch ustalonych przez Ministerstwo Finansów). Stawka na benzol surowy (poz. 649 a) wynosić ma lir. 7.35, na benzol rafinowany (649 b) — 25.35 lir., benzol czysty (649 c) — 29.40 lir. Nafta oczyszczana (nafta solvente) podpadać będzie pod powyższą pozycję. Benzol, toluol i xylol, rafinowane lub czyste, przeznaczone do fabrykacji farb organicznych sztucznych, lub przetworów farmaceutycznych syntetycznych, lakierów i t. p., są dopuszczone do przywozu przy cle lir. 14.70 za kwintal na warunkach ustalonych przez Ministerstwo Finansów. Stawkę na siarczek potasu (poz. 694 c) ustala się w wysokości 36.70 lir., na siarczek sodu (694 d) — 18.35 (spółczynnik 2.2), na siarczek cynku (694e) — 36.70 lir.

Podobnie podwyższone zostają stawki na kwas winny (poz. 717 j) — na 183.50, analinę i toluidynę surową (poz. 745) — 256.90, na chlorowodór aniliny (745) — 256.90, na anilinowe osob. niewym. (747)—330.30 i wreszcie na lampy elektryczne, (z poz. 943 b) 1) wagi do 10 gr. — 6.000 lir. 2) od 10 — 40 gr. — 2.500 lir., 3) ponad 40 gr. — 3.500 lir.

Na mocy rozporządzenia z dn. 17 marca r. 1934 zwolniony został od cła import odpadków cynku, sprowadzanych dla produkcji tlenku cynkowego.

Przepisy standaryzacyjne zostały uzupełnione w ten sposób (rozporz. ogłosz. 30.III.34), że obowiązek znakowania towarów może być rozciągnięty na każdy artykuł rolny lub przemysłowy, przeznaczony do wywozu.

W myśl rozporządzenia z dnia 20 kwietnia 1934 r. jaja ptactwa dzikiego importowane będą bez cła, o ile udowodni się, że służyć mają do celów hodowlanych.

KOMUNIKACJE.

NOWA LINJA KOLEJOWA BOLONJA — FLORENCJA.

(La nuova linea ferroviaria Bologna — Firenze).

Król italski otworzył w sposób bardzo uroczysty linję Florencja — Bolonja, po której mają kursować pociągi kurjerskie. Nad budową tej linji pracowano 18 lat. Pochłonęła ona 1.2 miljarda lirów. Na samo przebicie tunelu długości 18 kilometrów wydał zarząd robót 480 miljonów lir. Linja ta zapewni wygodne i łatwe połączenie bez straty czasu pomiędzy północną a środkową Italją. Z Bolonji nie trzeba więc już jechać przez Vergato, Pracchia i Pistoja, lecz dzięki wspaniałemu tunelowi, przebitemu przez łańcuch Apeniński, wyjeżdża się bezpośrednio pod Prato, gdzie nowa trasa łączy się ze starą.

Najtrudniejszą rzeczą, prawdziwem arcydziełem techniki było przebicie tunelu, dzięki któremu osiąga się nadzwyczajne skrócenie czasu podróży. Nowa linja jest całkowicie zelektryfikowana i przystosowana do specjalnego rodzaju lokomotyw. Są to lokomotywy o sile 3.000 koni parowych, które rozwijają z łatwością szybkość 140 km. na godzinę. Na przestrzeni tej wprowadzono też wszelkie nowoczesne inowacje, mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa ruchu. Tak więc np. wprowadzony tu „automatyczny system blokowy" jednoczy bardzo pomysłowo szereg takich urządzeń. Wszyscy ci, którzy brali udział w jeździe probnej, opowiadają z zachwytem o wspaniałych urządzeniach, dzięki którym czas przejazdu, który poprzednio wynosił przeszło 3 godziny, został zredukowany do 66 minut.

Wszystko jest tutaj obliczone na szybkość, oszczędność na czasie, na amerykańskie tempo. Nic więc dziwnego, w droga, jaką przebywa pociąg, jest tutaj mniej malownicza, niż na szlaku dawniejszym, gdzie podróżny mógł podziwiać wspaniałe stoki Apeninów. Zaraz za Bolonją pociąg zagłębia się w ciemności tunelu, a po nim z krótkiemi przerwami przebywa jeszcze 29 innych tuneli. Wobec czego podróżny ma wrażenie, że cały czas pędzi pod ziemią. We wszystkich tunelach pali się światło elektryczne.

Największą sensację stanowi bezsprzecznie tunel Valle del Bizemcio, gdyż w samym środku tunelu znajduje się tutaj stacja. Jest to pierwszy wypadek, że stacja została zbudowana pod ziemię, i że miejsce na budynki stacyjne musiało być wyłamane w skale przy pomocy dynamitu. Jednakże urządzenie tej stacji było konieczne, gdyż tunel jest tak długi, że trzeba było dać kurjerom sposobność wyminięcia wolniej jadących pociągów osobowych.

Zarząd kolei italskich spodziewa się, że w krótkim czasie da sie jeszcze zwiększyć szybkość pociągów na tej linji tak, by podróżny mógł przybyć do Florencji w godzinę po wyjeździe z Bolonji. Odległość z Medjolanu do Rzymu można już teraz przebyć w 8 godzin 20 minut. Gdy trasa pomiędzy Rzymem a Florencją zostanie zelektryfikowana, będzie można czas jazdy skrócić do 7 godzin i 50 minut. A jeszcze w roku 1913 na przebycie tej linji potrzebował podróżny 12 godzin!

MOŻLIWOŚCI ROZWOJU KOMUNIKACJI PRZEZ TRYJEST.

(Possibilita dello sviluppo delle comunicazioni attraverso Trieste).

Zawarte przed niedawnym czasem układy rzymskie między Italją, Austrją i Węgrami przyczynią się niewątpliwie m. i. do wzmożenia tranzytu przez porty adrjatyckie. Sprawą tą zajmuje się w ostatnim numerze pismo „Bolletino Mensile del Gruppo Armatoriale Italia — Cosulich — Lloyd Triestano" (Tryjest, marzec 1934): „Tryjest i Fiume, posiadając wspaniałe i doskonałe urządzenia portowe oraz gęstą sieć linij okrętowych z krajami lewantyńskiemi, Indjami, Dalekim Wschodem, Ameryką północną i południową oraz Afryka, dają możność zarówno Austrji, jak i Węgrom nawiązać nową i bardziej owocną wymianę towarową także z krajami najbardziej odległemi i zintensyfikować przewóz towarów na tradycyjnych szlakach wymiany handlowej". Konkurencja portów polskich z Tryjestem była bardzo nikła. Głównemi konkurentami dla Gdyni były porty: Hamburg i Brema. W marcu r .b. weszliśmy w nowe stadjum stosunków między portami polskiego i niemieckiego obszaru celnego. Nieco później Italja zawarła umowę z krajami naddunajskiemi, po której można się spodziewać wzmożenia przewozu przez Tryjest kosztem portów niemieckich."

ROZWÓJ ELEKTRYFIKACJI SIECI KOLEJOWEJ.

(Lo sviluppo dell'elettrificazione ferroviaria).

Wed.ug obliczeń „National Electric Light Association" sieć kolejowa Italji zajmuje trzecie miejsce po St. Zjedn. A. P. i Szwajcarji. Obecnie sieć jej wynosi 2101 klm., zaś po zrealizowaniu projektu robót, mających na celu dalsze zelektryfikowanie koleji, Italja wysunie się na 1-e miejsce na świecie.

UMOWY HANDLOWE

UMOWA HANDLOWA ITALSKO-TURECKA.

(Accordo commerciale italo-turco).

Dnia 4 kwietnia b. r. podpisana została w Angorze nowa umowa handlowa italsko-turecka, w miejsce dotychczasowego układu prowizorycznego z dn. 3 sierpnia r. 1929.

Nowa konwencja, oparta na klauzuli największego uprzywilejowania, zapewnia stronom w części szczegółowej określone kontyngenty przywozowe. Uzupełnienie konwencji stanowi układ w sprawie wzajemnych płatności z tytułu obrotów handlowych, którego podstawą ma być ścisły clearing, celem uniknięcia transferu walutowego z jednego kraju do drugiego. Układ ten dopuszcza również system kompensat prywatnych poza kontyngentami. Nowa umowa weszła w życie dn. 20 kwietnia b. r.

UMOWA HANDLOWA ITALSKO-FRANCUSKĄ.

(Accordo commerciale italo-francese).

Dn. 21 kwietnia r .b. podpisana została umowa kontyngentowa pomiędzy Italją i Francją. Francja powiększyła dla Italji kontyngenty przywozu produktów rolnych (sery, warzywa, owoce, kasztany) oraz niektórych wyrobów przemysłowych, uzyskała zaś kontyngenty węgla, koksu, skór wyprawionych, grzebieni i szpilek.

Nowa umowa kontyngentowa została zawarta na skutek zapowiedzi ze strony Italji zastosowania dalszych represyj wobec wywozu francuskiego. Bilans handlowy, nieznacznie dodatni dla Italji w 1933 r., stał się wybitnie ujemny w pierwszych miesiącach 1934 r. wskutek zaostrzenia ograniczeń przywozowych przez Francję. Francja mogła uzyskać jeszcze kontyngenty dla wywozu tkanin, wyrobów perfumeryjnych i maszyn rolniczych, ale kosztem przyznania Italji kontyngentów na szereg innych produktów rolniczych. Wobec wyraźnej polityki prorolniczej, umowa uzyskała dość wąski charakter. W najbliższym czasie mają być wznowione rozmowy kontyngentowe.

KREDYT I FINANSE.

OGRANICZENIA DEWIZOWE W ITALJI.

(Restrizioni per l'esportazione delle divise in Italia).

„Gazetta Ufficiale" ogłasza dekret ministra finansów, postanawiający, iż żadna operacja w wymianie dewizowej nie może być przedsięwzięta, jeśli nie odpowiada istotnym wymogom przemysłu i handlu oraz uzasadnionym potrzebom wyjazdu zagranicę. Potrzeby tego rodzaju winny być udo-

wodnione oryginalnemi dokumentami. Dalej dekret zabrania kupowania walorow italskich i zagranicznych, emitowanych zagranicą, oraz wywozu biletów bankowych, przekazów, czeków i wszelkich obligacyj, opiewających na liry. Osoby, udające się zagranicę, mogą wywieźć ze soba banktoty lub papiery wartosciowe na sumę nie wyższą, jak 5.000 lirów.

Powyższy dekret ministra finansów ma na celu ochronę pieniądza italskiego przed ujemnemi skutkami od pewnego czasu niepomyślnie kształtującego się bilansu handlowego i płatniczego. O powyższem zarządzeniu zawiadomił Izbę Mussolini dn. 26 maja r. b. Nadmienić należy, że ujemne saldo bilansu handlowego za okres 4 miesięcy r. b. wyniosło 966 milj. lirów, a jeśli chodzi o bilans płatniczy, to wprawdzie urzędowe statystyki nie zostały w tej sprawie ogłoszone, jednakowoż wiadomo, iż niewidoczne pozycje tego bilansu, które przez długie lata dawały poważne saldo dodatnie, równoważące ujemny bilans handlowy, kształtują się od pewnego czasu zdecydowanie ujemnie.

PODWYŻSZENIE PODATKU DLA KAWALERÓW.

(Aumento dell'imposta per i celibi).

Rada Ministrów uchwaliła podwyższenie od 1-o lipca 1934 r. podatku od kawalerów, zarówno od pensyj stałych, jak i od poborów dodatkowych.

W roku budżetowym 1932/33 podatek ten dał okrągłą syfrę 111 miljonów lirów. Na rok budżetowy 1934/35 suma ta została podwyższona o przeszło 55 miljonów lirów.

WZROST OSZCZĘDNOŚCI ITALSKICH.

(Incremento del risparmio italiano).

W 1933 r. wkłady w zwykłych Kasach Oszczędności wzrosły z 18.604.1 miljonów do 20.629.7 miljonów, zaś wkłady w Pocztowych Kasach Oszczędności z 17.346.1 miljonów do 18.675.2 milj. Biorąc pod uwagę również włady znajdujące się w Instytutach Oszczędnościowych prawa publicznego i w zwykłych bankach kredytowych, oszczędności italskie można w końcu 1933 r. ustalić na 47.740.7 miljonów lirów.

OBNIŻKA PŁAC URZĘDNICZYCH.

(Ridazione degli stipendi degli impiegati statali).

Mając na uwadze znaczne zwiększenie się siły nabywczej lira, Rada Ministrów, na wniosek Szefa Rządu, uchwaliła znaczne obniżenie płac urzędniczych. Jeżeli bowiem przyjąć siłę nabywczą lira w r. 1913 za 100, w czerwcu r. 1929 wyrazią się ona liczbą 20.82, w grudniu 1930 — 27.13, w lipcu 1933 — 35.30 i w pierwszym tygodniu kwietnia 1934 r. — 36.28.

O ile więc w r. 1930 siła nabywcza lira w stosunku do siły nabywczej lira w r. 1913 wyrażała się stosunkiem 1 do 4, obecnie stosunek ten przyjąć należy, jak 1 do 3.

Co się tyczy kosztów utrzymania, jeżeli wskaźnik ich w czerwcu 1927 r. przyjąć za 100, w pierwszem półroczu 1929 r. wynosił on przeciętnie 94.66, w grudniu 1930 r. — 86.58, w lutym 1934 r. — 74.07 i marcu 1934 — 73.78.

Wskaźnik cen artykułów spożywczych wykazuje w tym samym okresie jeszcze większe odchylenia. W pierwszem półroczu 1929 r. wynosił on 97.66, w grudniu 1930 — 86.39, w lutym 1934 — 69.55 i w marcu 1934 r. — 69.15. Tak więc cena chleba w r. 1929 wynosiła przeciętnie L. 1.79, obecnie zaś L. 1.42, cena mięsa obniżyła się w tym samym okresie czasu z L. 9.37 do 7.14, ryżu z L. 1.91 do 1.42, sera z L. 18.85 do L. 12.45 i węgla drzewnego z L. 6.59 do L. 4.56. W niektórych okręgach rolniczych i w mniejszych miastach spadek cen jest jeszcze większy.

Pragnąc przystosować płace urzędników do powyższych zmian konjunkturalnych, Rząd postanowił odpowiednio zmniejszyć ich płace.

Pobory członków Rządu zostały zmniejszone o 20%.

Pobory urzędników, pobierających nie więcej, niż 500 lir. brutto miesięcznie, pozostają bez zmiany. Wyższe pobory ulegają redukcjom następującym:

Pobory od L. 501 do L. 1000 brutto — o 6%.
„ „ L. 1001 „ L. 1500 „ — „ 8%.
„ „ L. 1501 „ L. 2000 „ — „ 10%.
„ „ L. 2000 i wyżej „ — „ 12%.

Wszelkie wynagrodzenia z tytułu dodatków do pensji redukuje się o 12%.

Dodatki rodzinne i drożyźniane ulegają redukcjom następującym:

a) w miastach, posiadających mieszkańców nie mniej, niż 100 tys., a nie więcej, niż 499.999 — 10%;

b) przy liczbie mieszkańców nie mniejszej, niż 50 tys., a nie większej, niż 99.999 — 25%;

c) przy liczbie mieszkańców od 20 do 49.999 — 40%;

d) w miejscowościach, posiadających mieszkańców mniej, niż 20.000 — 50%.

WYSTAWY I TARGI

PAWILON POLSKI NA TARGACH MEDJOLAŃSKICH.

(Il Padiglione Polacco alla Fiera di Milano).

W r. b. udział Polski w Targach Medjolańskich przedstawiał się b. okazale. Polska brała udział we własnym Pawilonie, zbudowanym w r. 1927. Cały lokal był zajęty i wykorzystany w jaknajszerszej mierze.

W pierwszej sali miały stoiska:

1) Ministerstwo Komunikacji, Wydział Turystyki;

2) Polski Monopol Tytoniowy ze stoiskiem sprzedaży detalicznej;

3) „Skarboferme“, bardzo ładne, efektowne stoisko, starannie przez przedstawiciela firmy urządzone.

4) Firma Larisch - Moennich, Jaworze k. Bielska, — z kajakiem dług. 4,5 m., zmontowanym i pod żaglami, oraz z nartami (w środku sali).

W drugiej sali:

5) Consorzio Carbonifero Italiano („Robur“ i „Progress“ Katowice), także ze stoiskiem efektownem; m. i. wielki blok węgla polerowanego, a na nim na piedestale specjalnym: „I fasci“, znak faszystów z węgla;

6) Bracia Czeczowiczka, Andrychów: wyroby bawełniane.

7) K. Buszczyński i Synowie — Warszawa: nasiona buraków cukrowych.

8) Związek Spółdzielni Jajcz. i Mlecz. — Warszawa: miód.

9) Bacon Export Gniezno S. A., Bydgoszcz: — szynki w puszkach.

10) Państw. Wytwórnia Prochu, Pionki — prochy, nitroceluloza, celuloid.

11) S. A. Warszawskiej Fabryki Parowozów.

12) St. Ewentów, Warszawa — figurki dekoracyjne niklowane, — nowoczesne.

13) Stoisko Administracyjne, razem z Camera di Commercio Italo - Polacca, Milano.

14) Zakł. Chem. „Grodzisk“. Warszawa — węgiel drzewny.

15) „Rygawar“, Warszawa, reprez. w Medjolanie — kalosze i obuwie gumowe.

16) „Allina“, Warszawa — sztuka ludowa (gablota oszklona oraz stoisko na sprzedż detal.).

17) Adam Szrajer, Kalisz: lalki w strojach narodowych — (szafa — gablota oraz stoisko na sprzedaż).

18) Warsz. Fabryka Zabawek „Żu-zu“, Warszawa — budownictwo — „Architectus“.

19) „Centra“, Poznań — baterje i t. p.

20) „Borysław" w Borysławiu — ozokeryt (wosk ziemny).

21) L. Reich, Warszawa, Kraków — żołądki cielęce.

22) M. Hopman, Warszawa — konfekcja.

23) S. Lejzerowicz, Warszawa — płaszcze nieprzemakalne.

Całość sprawiała bardzo dobre wrażenie.

POLSKI DZIAŁ TURYSTYCZNY NA TARGACH W MEDJOLANIE.

(La sezione turistica polacca alla Fiera di Milano).

Z inicjatywy i kosztem Wydziału Turystyki M. K. przygotowano stoisko propagandowe na Targi w Medjolanie. Stoisko wykonano według projektu p. Witoszyńskiego, dyrektora Muzeum Kolejowego. Składało się ono z trzech części. W części głównej umieszczono wielką malowaną mapę Polski, gdzie przy ważniejszych miejscowościach duże minjatury przedstawiały ich osobliwości turystyczne. Na bokach tej mapy umieszczono kilka afiszów propagandowych Min. Komunikacji. Skrzydła boczne zajmowały pozostałe afisze propagandowe, oraz trzydzieści kilka fotografij z widokami Polski w powiększeniu 48×60 cm., wykonane w zakładach fotograficznych Photoplat. Henryka Poddębskiego i inż. Jana Jaroszyńskiego z Warszawy. Stoisko uzupełniały gablotki z polskiemi wydawnictwami propagandowemi w językach obcych. Żałować należy, iż brak było wydawnictw propagandowych w języku italskim.

TURYSTYKA.

TURYŚCI ZAGRANICZNI W ITALJI.

(I turisti stranieri in Italia).

W r. b. daje się zauważyć znaczny napływ do Italji turystów zagranicznych. Tak więc w m. styczniu r. b. Italję odwiedziło 117.152 turystów (w r. ub. 94.676), w m. lutym — 122.752 (w r. ub. 99.521) i w m. marcu — 261.049 (132.888).

USTAWODAWSTWO KORPORACYJNE.

USTAWA O KORPORACJACH NA DRODZE DO URZECZYWISTNIENIA.

UTWORZENIE DWUDZIESTU DWUCH KORPORRACYJ.

(La costituzione di ventidue corporazioni).

Jak już pisaliśmy w numerze poprzednim „Polonji-Italji", w dn. 5 lutego r.b. została ogłoszona ustawa o Korporacjach, która weszła w życie w dn. 10 marca r.b.

Wcieleniem jej w życie zajął się Centralny Komitet Korporacyjny, który na posiedzeniu swem w dn. 9 maja r.b. w Palazzo Venezia,odbytem pod przewodnictwem Szefa Rządu, Benito Mussoliniego, zastanawiał się nad sprawą powołania do życia poszczególnych Korporacyj.

Uchwalono utworzenie 22 Korporacyj, objętych trzema grupami:

1) grupa Korporacyj, rozwijających działalność na polu rolniczo - przemysłowo - handlowem (8 Korporacyj).

2) grupa Korporacyj, zaintersowanych w produkcji przemysłowej i handlu (8 Korporacyj).

3) grupa Korporacyj, zainteresowanych w dziedzinie świadczenia usług (6 Korporacyj).

Pierwsza grupa obejmuje Korporacje następujące: Korp. płodów rolnych, Korp. warzywno - ogrodniczo - owocową, Korp. przemysłu winnego, Korp. przem. olejarskiego, Korp. buraczano - cukrowniczą, Korp. hodowlano - zwierzęcą i rybną, Korp. drzewną oraz Korp. wyrobów włókienniczych.

Druga grupa obejmuje Korporacje następujące: Korp. metalową i mechaniczną, Korp. przem. chemicznego, Korp. odzieżową, Korp. papierniczą i drukarską, Korp. budowlaną, Korp. wodociągową, gazową i elektrownianą, Korp. przemysłów wydobywczych oraz Korp. szklarską i ceramiczną.

Trzecia grupa obejmuje wreszcie następujące Korporacje: Korp. przezorności i kredytową, Korp. wolnych zawodów i sztuk pięknych, Korp. morską i powietrzną, Korp. komunikacji wewnętrznej, Korp. widowiskową oraz Korp. gościnności (turystyka, hotelarstwo, zakłady uzdrowiskowe i t. p.).

Z tego podziału wynika przedewszystkiem, iż dla rzemiosł nie utworzono specjalnej Korporacji, gdyż uznano, iż rzemiosło nie stanowi odrębnej gałęzi produkcji, lecz popowinno być objęte ramami poszczególnych gałęzi przemysłu. Różnica między przemysłem i rzemiosłem polega nie na treści, lecz na formie, i sprowadza się jedynie do rozmiarów tego, czy innego przedsiębiorstwa.

Niektóre działy rzemiosła zostały włączone do Korporacji zawodów wolnych i sztuk pięknych z tego względu, iż wysoki poziom artystyczny niektórych wyrobów rzemieślniczych całkowicie uzasadnia zaliczenie ich do dzieł sztuki.

Następniej zasługuje na uwagę włączenie przemysłu garbarskiegodo Korp. przemysłu chemicznego, która objęła również przemysł celuloidowy oraz mas plastycznych.

Przemysł wyrobów skórzanych został rozdzielony pomiędzy dwie Korporacje: odzieżową (obuwie, walizki, wyroby kuśnierskie) i mechaniczno - metalową (skóry do użytku przemysłowego).

Podobne kryterjum, oparte na zasadzie utylitarnej, zastosowano do przemysłu gumowego. Wogóle należy zauważyć, iż przy podziale na kategorje przyjęto za podstawę zupełnie inne kryterjum, niż te, jakie dotychczas stosowane są w życiu gospodarczem. Oparte są one na zasadzie celowości, nie zaś na podziale teoretycznym, zapożyczonym z podręczników ekonomji.

Na czele Korporacji stoi Prezes, mianowany dekretem Szefa Rządu. Obok niego czynni są wiceprezesi, którzy będą mianowani z pośród przedstawicieli Narodowej Partji Faszystowskiej. W posiedzeniach Rady Korporacji brać mogą udział szefowie zainteresowanych resortów administracji państwowej.

W pracach Korporacyj brać mogą udział ekspercij techniczni, a nadto na żądanie odnośnych syndykatów osoby, nie wchodzące w skład Rady. W posiedzeniach, zwoływanych przez Radę, będą mogli brać udział również prezesi Konfederacyj.

Głosowanie na zgromadzeniach Korporacyj odbywa się na podstawie przepisów, zawartych w regulaminie Narodowej Rady Korporacyjnej. Przewidziane są dwa rodzaje głosowania: jedno dla reprezentacyj zawodowych, drugie — dla reprezentacyj pracowadców i pracowników. Chodzi tutaj o zapobieżenie majoryzacji przez jakąkolwiek grupę. Sposób głosowania pomyślany jest w ten sposób, aby liczebność danej grupy nie mogła wywrzeć decydującego wpływu na wynik głosowania.

Wreszcie godzi się zauważyć, iż w skład każdej Korporacji wejdzie po trzech delegatów Narodowej Partji Faszystowskiej, którym przypadnie reprezentowanie w Korporacji interesów politycznych Narodu i uzgadnianie sprzecznych interesów poszczególnych grup.

Zgodnie z zasadą równości, będącą podstawą całego systemu syndykalnego i korporacyjnego, dla każdej grupy przewidziano jednakową liczbę przedstawicieli pracodawców i pracowników.

ORGANIZACJA PROPAGANDY TURYSTYCZNEJ W ITALJI

(L'ORGANIZZAZIONE DELLA PROPAGANDA TURISTICA IN ITALIA).

Dnia 21 kwietnia r. b. w sali konferencyjnej Ministerstwa Komunikacji, dr. Angelo Mariotti, dyrektor „Enitu" i profesor uniwersytetu w Rzymie, wygłosił wykład p. t. „Organizacja propagandy turystyki w Italji". Szefa turystyki italskiej witał serdecznie p. Naczelnik Wydziału Turystyki, St. Podworski. Ciekawy wykład p. Mariottiego, wypowiedziany piękną francuszczyzną, nagrodzili słuchacze hucznemi oklaskami. P. Naczelnik Podworski dziękował prelegentowi za piękne przemówienie, poczem przedstawił go p. Wiceministrowi inż. A. Bobkowskiemu. Poniżej za „Biuletynem Turystycznym P. K. P." podajemy streszczenie wykładu p. Mariottiego.

Przyjaciele Polacy i rodacy moi, przedstawiciele Ambasady Kr. Italji w Warszawie! Zwracam się do Was, by w kilku słowach skreślić obecny stan propagandy turystycznej w Italji. Żałuję mocno, że, nie będąc z góry uprzedzony o konferencji, której urządzenie zawdzięczam dr. Orłowiczowi, nie przygotowałem się do niej. Propozycja panów zaskoczyła mnie niespodziewanie, nie dając dość czasu na bliższe opracowanie tematu.

Wszechświatowa wojna, wybijając z utartych kolei życie narodów wojujących, musiała również fatalnie odbić się na turystyce. Szczególnie hotelarstwo odczuło kryzys powojenny i było zupełnie zniszczone.

Rząd italski zdając sobie z tego sprawę, że Italja pod względem klimatycznym, artystycznym i zabytkowym przedstawia niewyczerpane źródło propagandy turystycznej, a, co zatem idzie, dawać może wielkie zyski, już w 1919 roku zajął się zorganizowaniem odpowiedniej propagandy. W tym czasie we Francji i Szwajcarji istniały już oficjalnie organy turystyczne, oparte na zasadach samorządowych, lecz kierowane prze Państwo. Rząd italski, wzorując się na nich i, czyniąc odpowiednie, przystosowanie do miejscowych warunków poprawki, powołał do życia „Ente Nazionale per le Industrie Turistiche", w skróceniu „Enit", przyznając mu 2 miljony lirów subsydjum rocznie.

Zadaniem „Enitu" była nietylko propaganda turystyczna, lecz również prowadzenie statystyki i zawodowe kształcenie ludzi, pracujących w dziedzinach, mających coś wspólnego z turystyką (hotelarstwo, przewodnictwo i t. p.).

2 miljony lirów, stanowiące subsydjum państwowe, nie mogły pokryć potrzeb „Enitu", przeto obciążono specjalnym podatkiem wszystkie hotele, co w sumie przynosiło jeszcze 4 miljony lirów rocznie.

Ten stan rzeczy nie trwał długo. Gdy zniesiono różne podatki pośrednie, zniesiono również specjalne opłaty w hotelach na rzecz „Enitu". Wtedy minister Stefani zaproponował Mussoliniemu, by wzamian za sumę, wypłacaną „Enitowi" z podatków hotelarskich, Ministerstwo Skarbu przyznało mu subsydjum 1 miljon lirów rocznie.

„Enit", mając tak okrojony budżet, szukał środków materjalnych na swój wciąż rozwijający się aparat i w tym celu utworzono nietylko w Rzymie, lecz we wszystkich większych ośrodkach, biura podróży, które zajmowały się sprawami handlowemi, dającemi zyski, jak wyszukiwanie hoteli, wynajmowanie autokarów, statków i t. p.

Organizacja ta bezwzględnie była bardzo korzystna dla Enitu i przynosiła znaczne dochody. Natomiast wytworzyła się przykra sytuacja w stosunkach z innemi biurami podróży, które traktowały Enit jako niebezpiecznego i nielojalnego konkurenta, mającego zawsze przewagę, jako organ rządowy. Dlatego więc wszystkie konkurencyjne biura podróży niechętnie i ze świadomą opieszałością rozpowszechniały wydawnictwa Enitu.

Z właściwą sobie energją i szybkością załatwił tę sprawę Mussolini; w 1926 r. wydał ustawę, mocą której powstał syndykat inicjatywy o charakterze turystycznym, który miał za zadanie wyznaczanie miejsca na wycieczki, stacyj klimatycznych i t.p., stronę zaś czysto handlowo-organizacyjną, jak organizowanie wycieczek, sprzedaż biletów, wyszukiwanie hoteli i t. p. powierzono biurom podróży, stworzonym przez Enit.

Ponieważ biur tych było wiele w różnych punktach Italji, rząd postanowił je utrzymać, lecz jako instytucję nową stworzył Spółkę Akcyjną „Compagnia Italiana del Turismo", w skróceniu „Cit".

W ten sposób dawny „Enit" znów miał bardzo ograniczone środki materjalne, skąd wyłoniła się konieczność wynalezienia pieniędzy na dalszą egzystencję.

W Italji od roku 1927 istnieją tak zwane organizacje Związków Syndykalnych. W r. 1929 wydano dekret, że związki, obejmujące te działy komunikacji i przemysłu, które mają coś wspólnego z turystyką, płacić będą na rzecz Enitu pewne kwoty, co w sumie miało przynosić 4 miljony lirów rocznie.

Enit, korzystając z poparcia rządu, nie posiadał uprawnień o charakterze publiczno-prawnym, gdyż istniał raczej na zasadach instytucji społecznej. W roku 1931 Mussolini zorganizował dotychczasowy Enit w ten sposób, że ustanowił specjalny Podsekretarjat Stanu Turystyki, jako „Commissaratio del Turismo" — organ państwowy, stanowiący jakby biurokratyczną stronę turystyki, zatrudniającą 3 — 4 urzędników, sam zaś Enit stanowi jakby biuro wykonawcze Komisarjatu posiada charakter italskiego urzędu turystycznego.

Dzięki temu Enit, nie będąc organem oficjalnym, posiada swego rodzaju autorytet, gdyż na jego czele znajduje się Komisarjat Turystyki, pełniący nad Enitem rolę Rady Administracyjnej — nadzorczej.

Co zaś do spraw finansowych, zostały one uregulowane tak, że Rząd, z mocy ustawy z roku 1931 postanowił przyznać jeszcze 10 miljonów lirów rocznie, jako stałe subsydjum dla spraw turystyki. Czyli w sumie Komisarjat rozporządza rocznie 16 miljonami lirów.

Prosty ten system zapewnia propagandzie turystycznej w Italji odpowiednią giętkość i sprawność. Wykonawcami programu Szefa Rządu w tej dziedzinie byli w swoim czasie: obecny marszałek Italo Balbo oraz dzisiejszy ambasador italski w Warszawie, p. Bastianini.

W roku 1927, dzięki mym staraniom. utworzono przy Uniwersytecie w Rzymie Wolny Kurs Ekonomji Turystycznej; wykłady powierzone zostały mnie.

Koledzy moi i społeczeństwo odnieśli się do mych poczynań z wielką rezerwą; stawiano mi zarzuty, że stwarzam coś nowego, nie mającego nic wspólnego z nauką i t. p. Lecz wkrótce pierzchła ta nieufność i ogół przekonał się, jak właśnie turystyka ściśle wiąże się z nauką ekonomji i już po dwóch latach stworzono stałą katedrę ekonomji turystyki.

W praktyce jednak okazała się potrzeba nowej reformy: — słuchacze kursu ekonomji turystycznej, rekrutując się z pośród urzędników biur podróży, hotelarzy i cudzoziemców, nie posiadających cenzusu naukowego, potrzebnego do słuchania wykładów uniwersyteckich, nie wynosili wiele korzyści.

Przeniesiono więc owe kursy do Instytutu Nauk Ekonomiczno-Politycznych, który w sposób bardziej przystępny i praktyczny uczy zastępy słuchaczy, jak wyzyskać należy niezaprzeczone piękno słonecznej Italji.

W podręczniku, traktującym o opiece państw nad Turystyką (Organisation des Fremdenverkehrs) Niemiec, dr. Borman twierdzi, że turystyka ma znaczenie jedynie z punktu widzenia praktycznego, jako jedno ze źródeł dochodów i podniesienia finansów państwa.

Dla mnie turystyka posiada daleko wyższe i szlachetniejsze zadanie. Przez turystykę bowiem zbliżają się do siebie ludy, poznają się wzajemnie i niewątpliwie z tego wzajemnego poznania wynoszą wiele moralnych korzyści.

Miło mi przemawiać do Was Panowie i wspominać mą drogą Ojczyznę, gdyż właśnie dziś wypada święto Rzymu. Wzruszony jestem głęboko, że dziś dzielę się z Wami planami przyszłości naszej turystyki i mam nadzieję, że uczynimy wszystko, by zbliżyć jeszcze serdeczniej Rzym do Warszawy. Obydwa nasze narody mają jedną wspólną cechę—gorący patrjotyzm, obydwa walczyły o odzyskanie utraconej wolności i obydwa zawsze dążyć będą do ogólnej poprawy stosunków międzynarodowych.

L'ESPOSIZIONE DI M. GROSS ALL' IPS.

(Wystawa dzieł M. Grossówny w I. P. S.).

La scultrice polacca Maddalena Gross ha esposto nel mese di aprile all'IPS (Istituto per la propaganda dell'Arte) i suoi lavori, plasmati con raro ingegno, con caldo soffio ed entusiasmo artistico, che hanno fatto rimanere perplessi critica e pubblico. Oltre ad un medaglione con l'effige di Giuseppe Beck, ed altre due teste maschili, la Gross ha preferito estrinsecare la sua arte nel riprodurre gli uccelli. In questo genere di scultura e l'unica in Polonia, e sara forse domani una caposcuola. Sia nel fiammingo che nell'oca giapponese, nella grue colorata come nel fagiano d'oro e nel cormorano, essa ha disteso la sua arte personalissima ed incisiva, che e frutto di difficili studi e di grande volonta.

Maddalena Gross ha studiato come altri artisti polacchi a Firenze. Ma per questa scultrice, Firenze non e stata soltanto una scuola d'arte, frequentata con diligenza, ma e stata un lievito di vita, una aspirazione a qualche cosa di piu alto, un richiamo al sogno, cioe tutta quella atmosfera che tanto bene avviluppa le anime degli artisti sotto i cieli italiani.

Anche nel modo di pensare, anche nel lavoro, come per gli abbandoni e gli entusiasmi, questa scultrice polacca porta un'impronta nettamente italiana. Quando la primavera riesce a squarciare i grigi e monotoni veli del cielo di Varsavia e quando la luminosita azzurra piove sulle cose e sugli uomini, ho inteso dire, in uno di quei giorni, quasi a fior di labbro, da questa polacca, così: Oggi sento di avere l'anima italiana". E davanti a noi c'era lo scenario di piazza Piłsudski, con il giallo palazzo del Ministero degli Esteri, il monumento di Poniatowski, la gaia archestra del caffè, i due alberi solitari, comparse stonate, nella vastita della piazza, e l'Italia, soprattutto l'Italia tanto lontana. Per noi italiani, le parole di quella donna, ci aveva commossi. Questa piccola polacca, era felice di parlare l'italiano ed apriva gli occhi smisuratamente come per imbeversi delle immagini che andava rievocando. Venezia, Firenze, Roma, Napoli con i suoi piccoli rifugi romantici, nel suo golfo d'oro. Eppoi ancora, versi di Dante buttati alla rinfusa per rilevare un passaggio per dare risalto ad un fatto, quasi che il commento all'Italia, fatto con le parole comuni fosse una profanazione. Ma il bene che questa scultrice vuole all'Italia, non si limita al sentimento di ammirazione e di soggezione che bellezze artistiche o naturali possono darle, ma abbraccia tutto il nostro popolo, il popolo dalla gentilezza e cavalleria innate, il popolo dei mestieri più umili che mitiga le asprezze del lavoro con il canto giocondo e la pronta risata Maddalena Gross dimostra in mille modi il suo entusiasmo per la nostra Italia. Per questo le siamo grati. E con questa scultrice polacca, molti sono coloro che dalla Polonia vanno in Italia, per quei indefinibili pellegrinaggi di amore, di fede, di nostalgia, che serviranno piuttardi con in loro ritorno in patria, a stabilire quei legami di amicizia sincera fra la Polonia nuova e l'Italia nuova, per dare incentivo a quella continuita storica, — per ricordare i piu recenti, — intrapresa da due nomi cari ai due popoli fratelli: Mickiewicz e Sienkiewicz. E gli artisti polacchi sanno ancora che la luce dell'arte, la luce che fonde, plasma e sublima è ancora italiana.

Val.

UN LIBRO POLACCO SUL CORPORATIVISMO ITALIANO.

(Polska książka o korporatywizmie italskim).

E' uscito nell'ultima decade di aprile un interessante libro sul corporativismo italiano e fascista. Ne è autore l'avv. Leone Pączewski, studioso di problemi economici e sociali dell'Italia.

Il libro che e uscito per i tipi della „Dom Książki Polskiej" di Varsavia, contiene oltre ad un elaborato studio sulle corporazioni dell'avv. Pączewski, il discorso di S. E. Benito Mussolini tenuto davanti al Consiglio Nazionale delle Corporazioni, le relazioni della Commissione Speciale del Senato e della Commissione speciale della Camera.

Il libro che è scritto in lingua polacca contribuira indubbiamente alla conoscenza della profonda trasformazione della vita economica italiana intrapresa dal regime fascista.

CERIMONIA ITALO - POLACCA AD OLKUSZ.

(Uroczystość italsko - polska w Olkuszu).

In occasione della inaugurazione della bandiera dell'Unione degli ufficiali di riserva intitolata al col. Nullo, che morì presso Olkusz durante l'insurrezione del 1863, l'Addetto militare italiano ten. col. Marazzani e il R. Console d'Italia a Katowice Benzoni si sono recati a Olkusz. Il R. Addetto militare ha deposto corone sulla tomba del col. Nullo ed ha poi pronunziato un discorso nel quale ha ricordato i vincoli storici tra la Polonia e l'Italia. Infine, in nome dell'Esercito italiano, ha infisso un chiodo simbolico nell'asta che regge la bandiera.

L'ITALIA E LA POLONIA NELLA STORIA ANTICA E RECENTE.

(Italja i Polska w historji starożytnej i nowoczesnej).

Per incarico di S. E. l'Ambasciatore di Polonia presso S. M. il Re d'Italia e di S. E. Gioachino Volpe, Presidente della Societa Culturale Italo-Polacca, il prof. dott. Roman Pollak dell'Universita di Poznan sta compiendo nelle principali città d'Italia un ciclo di interessanti conferenze sulla storia e sui rapporti italo-polacchi attraverso i secoli.

Il giorno 5 marzo il prof. Pollak ha tenuto a Roma una conferenza sul seguente tema: „Frammenti di storia italo --polacca".

L'oratore incominciò il suo dire narrando come fino nella lontana Polonia si trovino tracce della potenza di Roma, ed illustrò dottamente tutte le relazioni intercorse tra i due paesi, polacco e italiano, nei vari periodi di tempo, accennò agli antichi mercanti italiani, ai capitani di ventura polacchi, alle battaglie continuamente combattute dal popolo polacco per la sua liberta e indipendenza. Narrò dei rapporti tra gli esuli italiani sfuggiti all'Austria e quelli polacchi fuggenti dalla patria invasa dall'Austria, dalla Prusssia e dalla Russia. Si intrattenne sul Risorgimento italiano e quello polacco e si diffuse a parlare della recente guerra europea e dei rapporti tra italiani e polacchi durante questa e di quelli nel dopo-guerra.

La conferenza del prof. Pollak, detta in italiano purissimo, abbellita da entusiastici ed elevati spunti oratorii, arricchita da interessanti episodi storici, dai piu ignorati, fu accolta al termine dal numeroso uditorio, nel quale si trovavano molti studenti polacchi, con una vivissima ovazione.

LA STAMPA ITALIANA E LA POLONIA.

(Prasa italska a Polska).

Numerosi articoli sono comparsi in questi ultimi tempi sulla stampa italiana riflettenti la Polonia. E' da segnalare innanzitutto gli interessanti articoli scritti da G. B. Angioletti sul „Corriere della Sera" che portavano i seguenti titoli: Cracovia, Gente di Varsavia, La campagna polacca. Degni di essere attentamente seguiti sono stati pure gli articoli di carattere politico scritti da Roberto Suster sul „Popolo d'Italia". Su „La Stampa" e sul „Corriere della Sera" sono pure comparsi articoli di Alceo Valcini, su questioni politiche ed argomenti di varietà.

Il pubblicista Secco-Suardo ha illustrato sull'„Illustrazione Italiana" il suo viaggio compiuto recentemente in Polonia.

Numerosi pure gli articoli di minore rilievo sparsi sui quotidiani della penisola.

LISTA CZŁONKÓW IZBY HANDLOWEJ POLSKO-ITALSKIEJ W WARSZAWIE

ELENCO DEI SOCI DELLA CAMERA DI COMMERCIO POLACCO - ITALIANA DI VARSAVIA

a) Członkowie z siedzibą w Polsce.

a) Soci residenti in Polonia.

1. Andersen Alfred, Przedstawiciel na Polskę „Zjednoczonego Towarzystwa Okrętowego Sp. Akc. w Kopenhadze", Warszawa, ul. Sena-torska 32.
2. Assicurazioni Generali Trieste, Soc. An. Ital. (Powszechna Asekuracja w Tryjeście, Włoska Spółka Akcyjna), Warszawa, ul. Jasna 19.
3. Bank Gospodarstwa Krajowego (Banca del' l'Economia Nazionale), Warszawa, Nowy Świat 11—13.
4. Bank Handlowy w Warszawie (Banca Com-merciale di Varsavia), Warszawa, ul. Traugut-ta 9.
5. Bank Gospodarstwa Krajowego (Banca del-T-wa Ubezp. „Piast", Dyrektor T-wa Riunione Adriatica di Sicurta (Ing. Direttore Generale della Compagnia di Assicurazioni „Piast", Di-rettore della Riunione Adriatica di Sicurta), Warszawa, ul. Moniuszki 10.
6. Benis Antoni, Dr. (Bank Handlowy w War-szawie), Warszawa, ul. Traugutta 9.
7. Bertel Leopold, Kraków, Stradom, 17.
8. Bocciolone Stanislao, Dr., Dyrektor Zjedn. Tow. Okrętowego „Italia" (Direttore della So-cieta di Navigazione „Italia"), Warszawa, ul. Daniłowiczowska 8.
9. „Bos", Sp. z ogr. odp. Dom Komisowy dla Sprzedaży Bydła i Nierogacizny (Casa Com-merciale per la Vendita di Bestiame cornuto e di Suini), Kraków, ul. Gertrudy, 8.
10. Brünner Joachim, Warszawa, ul. Bielańska 15/17.
11. Callon Robert, Dyrektor Śląskich Kopalni i Cynkowni (Direttore delle Miniere e Fonde-rie di zinco Slesiane), Katowice.
12. Centralna Targowica w Mysłowicach (Mercato Centrale di Mysłowice), Mysłowice.
13. Coro Giorgio, Ing., Warszawa, ul. Wilcza 62.
14. Dangel Baron Józef, Nowy Bytom, Huta „Po-kój".
15. Deutsch Robert, Dr., Warszawa, ul. Moniu-szki 10. (Riunione Adr. di Sicurta).
16. Erlich Juljan, Warszawa, ul. Wilcza 35 m. 10.
17. Felde Leone. Dott., (Członek Dyrekcji Tow. „Assicurazione Generali Trieste" Membro della Direzione della Comp. Assicurazioni Generali Trieste) Warszawa, Jasna 19.
18. Firnej Gabriele, Dott., Dyrektor Tow. Riunio-ne Adriatica di Sicurta (Direttore della Riunio-ne Adriatica di Sicurta), Warszawa, ul. Moniu-szki 10.
19. Frydman Cav. Marcello, Dyrektor T-wa Riu-nione Adriatica di Sicurta (Direttore della Riu-nione Adriatica di Sicurta), Warszawa, ul. Moniuszki, 10.
20. „Fulmen", Górnośląski Handel Węgla, Sp. z o. o. (Commercio di carbone dell'Alta Sle-sia), Wełnowiec, ul. Kościuszki, 13.
21. Gamper K. i S-ka, Tow. Handlowe, Przedsta-wicielstwo f-my Soc. An. Ital. „Pirelli" Mila-no (Rappresentanza della Soc. Anon. „Pirelli" Milano), Warszawa, ul. Mazowiecka, 9.
22. Del Gaiso Eugenio, Przedstawiciel firm ital-skich (Rappresentante di ditte italiane), Warszawa, Marszałkowska, 132.
23. Gelbhart Bracia, Skład Owoców Świeżych i Suszonych(Negozio di frutta secca e fresca), Warszawa, ul. Przechodnia, 5.
24. Ginsberg Tadeusz, W-Dyrektor Banku Han-dlowego w Warszawie (V.Direttore della Banca Commerciale di Varsavia), Warszawa, Al. Ujazdowskie, 9-a.
25. Górnośląskie Zjednoczone Huty „Królewska i Laura" (Fonderie Altoslesiane Riunite „Kró-lewska e Laura"), Katowice, Konckiego, 1/3.
26. Galicyjskie Towarzystwo Naftowe „Galicja", Sp. Akc., Rafinerja w Drohobyczu, Centrala Handlowa we Lwowie, ul. Kościuszki, 8, Od-dział w Warszawie, ul. Mazowiecka, 7.
27. Huta Pokoju, Spółka Akcyjna (Fonderia „Po-kój", Societa Anonima), Nowy Bytom.
28. Zjednoczone Italskie Towarzystwa Okrętowe Italia—Corulich—Lloyd Triestino. Warszawa, ul. Świętokrzyska, 25.

29. „Italimport", Skład Owoców Świeżych i Suszonych (Negozio di frutta secca e fresca), Warszawa, ul. Przechodnia, 8.
30. Janasz Aleksander i Synowie, Warszawa, ul. Kopernika, 23.
31. „Karpaty", Sprzedaż, Produktów Naftowych, Sp. z ogr. odp. (Vendita dei Prodotti Petroliferi), Centrala we Lwowie, Oddział w Warszawie, ul. Marszałkowska, 151.
32. Katowicka Spółka Akcyjna dla Górnictwa i Hutnictwa, Katowice, Huta Bismarka w Wiekich Hajdukach.
33. Kielski Alfred, Dr. Adwokat, Warszawa ,ul. Chmielna, 15.
34. Knobloch Jan, Warszawa, ul. Świętokrzyska, 19.
35. Kuratowski Roman, Dr. Adwokat, Warszawa, ul. Trębacka, 10.
36. Laufer Abraham, Skład Owoców Świeżych i Suszonych (Negozio di frutta secca e fresca), Katowice, ul. Stawowa, 20.
37. „Lignoza", Spółka Akcyjna, Katowice, ul. Dworcowa, 13.
38. Liss Samuel, Towary Kolonjalne i Owoce Południowe (Articoli alimentari ed agrumi), Łódź ul. Pomorska, 5.
39. Lloyd Triestino, Towarzystwo Okrętowe (Societa di Navigazione), Warszawa, ul. Świętokrzyska, 25.
40. Lourie Bracia, Fabryka Dykt Klejonych (Fabbrica di legno compensato), Pińsk.
41. Marchlewski Tadeusz, Inż. Dyrektor Spółki Akcyjnej „Polski Fiat" (Ing. Direttore della Societa Anonima „Polski Fiat") Warszawa, ul. Sapieżyńska, 6.
42. Meyer Jerzy, Warszawa, Traugutta, 2.
43. Muller Fryderyk, Inż. (Ing.), Warszawa, ul. Złota, 35.
44. Olszewicz Wacław Dr., Siemianowice, ul. 3-go Maja, 4.
45. Orbach Aron, Kupiec (Negoziante), Warszawa, ul. Piusa XI, 29.
46. Państwowy Bank Rolny (Banca Agraria dello Stato), ul. Nowogródzka, 50.
47. Parisi Francesco, Transporty Międzynarodowe (Trasporti Internazionali), Gdynia, ul. 10 Lutego, 6.
48. „Polska Chiozza", Zakłady Przemysłowe, Sp. Akc., Tczew, ul. Za Dworcem, 3/4.
49. Polska Konwencja Węglowa, Katowice, ul. Lampy, 14. Delegatura w Warszawie, ul. Kredytowa, 3/11.
50. „Polski Fiat", Spółka Akcyjna Samochodów Warszawa, ul. Sapierzyńska, 6.
51. Polski Przemysł Wódczany, Spółka Akcyjna (Industria Polacca di Acquavite, Soc. Anon.), Warszawa, ul. Dobra 48/50.
52. Polskie Kopalnie Skarbowe na G. Śląsku, Spółka Dzierż., Królewska Huta (Societe Fermiere des Mines Fiscales de l'Etat Polonais en Haute Silesie), Królewska Huta, G. Śląsk, Rynek 9/15.
53. De Porayski Stefan, Dyrekor Tow. Okrętowego „Cosulich Line" (Direttore della „Cosulich Line"), Warszawa, ul. Świętokrzyska 25.
54. Powszechny Bank Kredytowy, S. A. (Banca Generale di Credito, Soc. An.), Warszawa, Moniuszki, 10.
55. „Progress", Zjednoczone Kopalnie Górnośląskie, Spółka Akcyjna (Fonderie Riunite Altoslesiane), Katowice, Stawowa, 13.
56. Przybylski Zygmunt, Dr., Dyrektor Górnośląskiego Związku Przemysłowców Górniczo-Hutniczych (Direttore dell'Unione Altoslesiana degli Industriali delle Miniere e Fonderie), Katowice, ul. Matejki 5.
57. Societa Anonima „Puricelli", Strade e Cave (Towarzyswo Akcyjne Dróg i Kamieniołomów), Warszawa, Al. Róż, 6.
58. Purini Cav. Romeo, Dyrektor Towarzystwa Riunione Adriatica di Sicurta (Direttore della Riunione Adriatica di Sicurta), Warszawa, Moniuszki, 10.
59. Radziwiłł Książe Franciszek, Warszawa, ul. Kredytowa 2/4.
60. Riunione Adriatica di Sicurta (Adrjatyckie Towarzystwo Ubezpieczeń w Tryjeście), Warszawa, ul. Moniuszki 10.
61. „Robur", Związek Kopalń Górnośląskich, Spółka z ograniczoną poręką (Unione delle Miniere dell'Alta Slesia), Katowice, ul. Powstańców, 49.
62. Sambri Renato, Inż. Dyrektor Powszechnej Asekuracji w Tryjeście (Direttore della Compagnia Assicurazioni Generali — Trieste), Warszawa, ul. Jasna, 19.
63. Sandomiersko-Wielkopolska Hodowla Nasion, Sp. Akc .w Antoninach (Wielkop.), Societa di Semicultura, Societa Anonima di Antoniny (Polonia Maggiore).
64. Samuelson Władysław, Warszawa, ul. Nowogrodzka 3 m. 6.
65. Stifter Maksym., Dom Handlowy (Casa Commerciale), Warszawa, ul. Chmielna, 57.
66. Śląskie Kopalnie i Cynkownie (Miniere Slesiane e Stabilimenti di Zinco, Societa Anonima), Sp. Akc., Katowice.
67. Tomczycki Karol, Inż. (Ing.), Warszawa, ul. Kaliska 9.
68. Wellisz Leopold, Warszawa, ul. Piusa XI, 4.
69. Wolny Konstanty, Dr. Adwokat, Marszałek Sejmu (Avvocato, Maresciallo della Dieta Slesiana), Katowice, Rynek 5.

70. Wiener Wiktor, Dyrektor Powszechnej Asekuracji w Tryjeście (Direttore della Compagnia Assicurazioni Generali — Trieste), Warszawa, ul. Jasna, 19.
71. Vogl Rudolf, Fabryka Konserw i Wyrobów Mięsnych (Fabbrica di conserve e prodotti di carne), Bielsko - Śl., Wyspiańskiego, 15.
72. Zagajski Mieczysław, Towarzystwo Handlowe, Spółka Akcyjna, Warszawa, ul. Żórawia, 3.
73. Zanchi Ettore, Inż., Dyrektor Sp. Akc. „Puricelli" (Ing., Direttore della Societa Anonima „Puricelli"), Warszawa, Al. Róż, 6.
74. Zarębski Mieczysław, Dyrektor Kopalń Towarzystwa „Solvay" (Direttore delle Miniere „Solvay"), Grodziec.

b) Członkowie z siedzibą zagranicą.
Soci residenti all'Estero.

1. Acutis Giuseppe, Avv. Comm. Presidente dell'Associazione Nazionale Fascista fra Industriali dell'Automobile, Torino (103), Via Guicciardini 3.
2. Azienda Scambi Commerciali Soc. An., Milano (103), Via S. Paolo 13.
3. Banca Commerciale Italiana, Milano.
4. Banca d'Italia, Roma.
5. Banco di Roma, Roma.
6. Banfi Bernardo e Lorenzo, Milano, Via Brera 9.
7. Cantieri Riuniti dell'Adriatico, Soc. An. per az. Trieste, Palazzo del Lloyd Triestino.
8. Casa Agricola Fratelli Bonvicini & Figlio, Massalombarda (Ravenna).
9. Chiozza L. & Co. Industriale e Immobiliare Triestina, Trieste, Casella Postale N. 556.
10. Confederazione Nazionale Fascista degli Agricoltori, Roma, Via Vittorio Veneto, Palazzo Margherita.
11. Confederazione Nazionale Fascista del Commercio, Roma, Piazza Sidney Sonnino, 2. Cas. Post. 1125.
12. Confederazione Nazionale Fascista del Credito e della Assicurazione, Roma (117), P. del Gesu 49; Milano, Via Meravigli, 14.
13. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Bergamo.
14. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Catania.
15. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Como.
16. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Firenze.
17. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Genova.
18. Consiglio e Ufficio Provinciale dell'Economia Corporativa di Livorno.
19. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Mantova.
20. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Milano.
21. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Modena.
22. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Napoli.
23. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Pisa.
24. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Reggio Emilia.
25. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Roma.
26. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Torino.
27. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Trieste.
28. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Varese.
29. Consiglio Provinciale dell'Economia Corporativa di Vicenza.
30. Danzas & Co. Trasporti Internazionali (Transporty Międzynarodowe). Chiasso (Svizzera).
31. Federazione Nazionale Fascista Imprese Assicuratrici, Roma, Via del Parlamento, 9.
32. Federazione Fascista Autonoma delle Comunita Artigiane d'Italia, Roma, Piazza Venezia. 11.
33. Federazione Italiana dei Consorzi Agrari, Roma, Via XXIV Maggio, 43 Cas. Post. 1317.
34. Fiera del Levante, Bari.
35. Fiera di Padova, Padova.
36. „F. I. L." Ceramica Lombarda, Societa Anonima, Milano, Via Bonaventura Cavallieri, 3.
37. „Montecatini", Societa Generale per l'Industria Mineraria ed Agricola, Milano, Via Principe Umberto, 18.
38. Monti & Martini, Societa Anonima, Fabbriche Riunite Materiale di elettrico, Milano, Via Comelico, 41.
39. „Nafta", Societa Italiana del Petrolio ed Affini, Genova, Piazza della Vittoria, Palazzo Shell.
40. Palamara Antonio, Catona (Regg. Cal.).
41. Porro's Simeon Sohn, Sanremo, Cas. Post. 66.
42. Palazzi Ettore, Rappresentante dei prodotti del suolo, Napoli, Via Giuseppe Ricciardi, 10.
43. Rossi Ferruccio, Ing., Pescara - Riviera.
44. Societa Agrumaria Carinese, Carini, Via Rosolino Pilo.
45. Societa Boracifera di Larderello, Firenze, Via della Scala 58 - a.
46. Societa Italiana Ernesto Breda per Costruzioni Meccaniche, Milano, Via Bordoni, 9.
47. Società Anonima Francesco Cinzano & Cia, Torino.
48. Societa Nazionale delle Officine di Savigliano, Trieste, Corso Mortara 4.
49. Stabilimenti di Dalmine, Societa Anonima, Dalmine.

ZAPOTRZEBOWANIA, OFERTY I PRZEDSTAWICIELSTWA

(DOMANDE E OFFERTE DI MERCI E RAPPRESENTANZE).

887 a. **Makarony** pragnie przywozić do Polski firma z Trapani i w tym celu nawiąże stosunki z zainteresowanymi importerami.

888 a. **Marmury** pragnie przywozić do Polski firma z Carrary i w tym celu nawiąże stosunki z zainteresowanymi importerami.

889 a. **Artykuły sportowe** oferuje firma italska z Verony i poszukuje przedstawicieli na Polskę.

890 a. **Sery Parmiggiano (Reggiano i Gorgonzola,** pragnie importować do Polski firma Medjolanu i poszukuje przedstawicieli.

897 a. **Gumę owocową** du żucia pragnie przywozić do Polski firma z Ceglie i nawiąże stosunki z zainteresowanymi importerami.

892 a. **Nasiona buraków cukrowych** pragnie sprowadzać z Polski do Italji firma z Dolo (Venezia) i nawiąże kontakt z odpowiednimi eksporterami.

893 a. **Leżaki patentowane** polowe, wycieczkowe, szpitalne i t. p. pragnie przywozić do Polski firma z Medjolanu i poszukuje przedstawicieli.

894 a. **Rakiety tennisowe** oraz artykuły sportowe pragnie sprowadzać do Polski firma z Chiavenny i poszukuje zastępców na Polskę.

895 a. **Materjały radjologiczne** pragnie sprowadzać do Polski firma z Medjolanu i poszukuje zastępcy.

896 a. **Maszyny i urządzenia,** mające zastosowanie w fabrykach makaronu, młynach i działach pokrewnych pragnie sprowadzać do Polski firma z Medjolanu i poszukuje zastępcy na Polskę.

897 a. **Łożyska kulkowe** pragnie sprowadzać do Polski firma z Medjolanu i poszukuje zastępców.

898 a. **Fajki z korzenia** pragnie przywozić do Polski firma z Gavirate - Bardello i poszukuje przedstawicieli.

899 a. **Czereśnie i inne owoce w wodzie słonej, jagody jałowcowe, korzenie kosaćca, orzeszki pinji, liście laurowe, orzechy, proso, olej siarczany** pragnie przywozić do Polski firma z Livorno i nawiąże stosunki z zainteresowanymi importerami.

900 a. **Kwas winny** pragnie sprowadzać do Polski firma z Marsali i nawiąże stosunki z zainteresowanymi importerami.

901 a. **Kwas cytrynowy** pragnie eksportować do Polski firma z Medjolanu i poszukuje przedstawicieli.

902 a. **Narożniki z fibry do walizek** pragnie przywozić do Polski firma z Medjolanu i nawiąże kontakt z zainteresowanymi importerami.

903 a. **Jaja** pragnie przywozić z Polski do Italji firma z Neapolu i nawiąże stosunki handlowe z eksporterami polskimi.

904 a. **Wynalazek opatentowany na wyrób blach dziurkowanych oraz przedmiotów blaszanych do użytku domowego** pragnie sprzedać na Polskę firma z Genova - Rivarolo i nawiąże kontakt z zainteresowanemi firmami i osobami.

Wydawca: Izba Handlowa Polsko - Italska. Redaktor odpowiedzialny: Dr. Leon Pączewski.

Zakłady Wyd.-Druk. „PRACA" Kredytowa 2/4. Tel. 660-70.